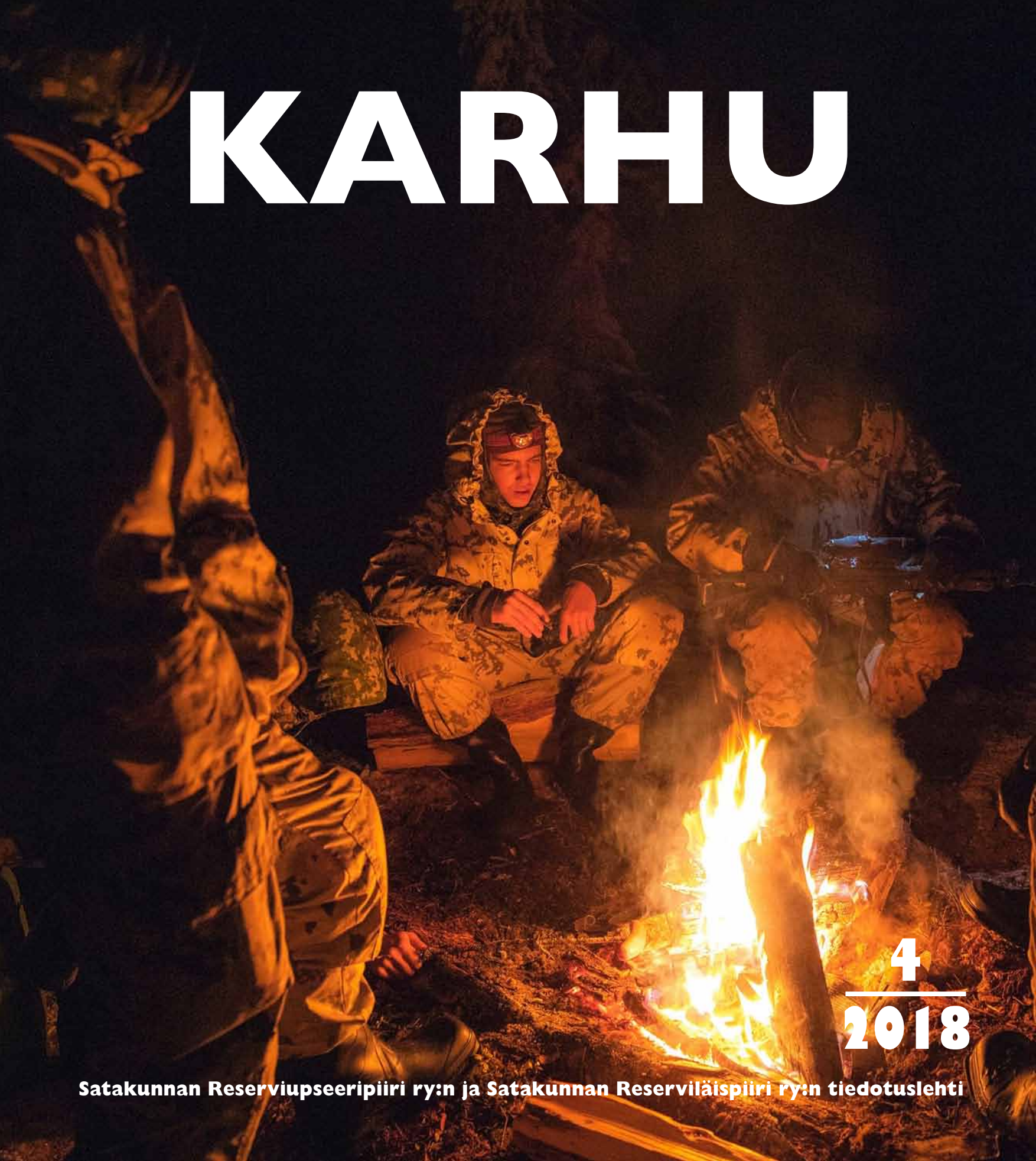

KARHU

4
2018

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Kiitosten aika	3
Enemmän yhteistyötä	4
Koululaiset juhlivat Itsenäisyyspäivää Nakkilassa	7
Itsenäisyyspäivän juhlallisuudet Raumalla	7
Nakkilalainen loppukiri	8
Aselain muutosta käsitellään	10
Puheenjohtajan joulutervehdys	13
MPK Niinisalon koulutuspaikan vuosijuhla	15
Maanpuolustustahto – Onko se kadonnut?	16
Maanpuolustustahtoa selvitetään vanhakantaisesti	19
Militär Historisches Museum	20
Kilpailuja	22
Ylentämistilaisuus Kauttuan Klubilla	24
LIITE	29

Kansikuva: puolustusvoimat

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU

Päätoimittaja

Juhani Lukka

Toimituskunta

Arto Ahokas
 Eemeli Lappalainen
 Taina Mäkitalo
 Tomi Nikkanen
 Esa Rannisto
 Marjo Sarmet

Materiaalin toimitus

Sähköpostiosoitteeseen:
 juhani(at)lukka.fi

Karhu ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Kiitosten aika

Kirjoittaessani viimeistä kertaa pääkirjoitusta piirilehtemme, on mieleni hieman haikea. Tietyllä tavalla jäi harmitamaan, että työni piiriin eteen jäi vielä kesken, mutta toisaalta taas olen helpottunut, kun ajattelen, miten raskaasta tehtävästä olenkaan päästämässä irti. Viimeiseen neljään vuoteeni piiriin toiminnassa mukana olleena mahtuu monenlaisia ilon ja pettymyksen hetkiä. On lukematon määrä erilaisia kokouksia yhdistys, piiri- ja liittotason hallituksissa sekä tasaisesti kaksi kertaa vuodessa kevät- ja syyskokoukset kaikilla kolmella eri tasolla. Tämän lisäksi olen saanut osallistua useisiin kymmeniin toinen toistaan hienompiin tilaisuuksiin ja tapahtumiin ympäri Suomea, mutta enimmäkseen kuitenkin täällä kotoisassa Satakunnassa. Näihin tilaisuuksiin mahtuu mukaan lukematon määrä uusia tuttavuuksia ja ystävyyksiä, joiden kanssa olemme pitäneet maanpuolustustahtoa yllä monin eri tavoin. Joskus ihan pikutunneille saakka.

Piirimme toiminnassa on ehtinyt myös tapahtua monia asioita. Jäsenistölle se näkyvin osuus lienee juuri nyt kädessäsi. Tämä teksti on aiemmin ollut painetulla sanomalehden sivulla, mutta nyt luet sitä digita-

lisena julkaisuna kännykän tai tietokoneen ruudulta. Tämän lisäksi piiritoimistomme on muuttanut, peräti kahdesti tänä aikana. Juhlia on luonnollisesti pidetty. On vietetty piirimme 60-vuotisjuhlia, Reserviupseeripiirin 70-vuotisjuhlia, Puolustusvoimien sekä rakkaan isänmaamme 100-vuotisjuhlia ja tuoreimpana merkkipaaluna MPK:n 25-vuotisjuhlia. On ollut hienoa jo pelkästään ajankohdallisesti, että puheenjohtajakauteni osui juuri tähän kohtaan.

Minulta on monesti kysytty, että mitä meinaan tehdä kauteni jälkeen? Yhtä oikeaa vastausta tähän ei ole, mutta uskon jatkavani maanpuolustuksen parissa myös jatkossa. Ehkä hiukan toisenlaisiin kuvioihin kuitenkin keskittymällä.

Lopuksi haluan onnitella jokaista itsenäisyyspäivänä ylennettyä sekä palkittua reserviläistä ja kiittää teitä kaikkia Satakuntalaisen maanpuolustustyön eteen työtä tekeviä henkilöitä ja tahoja. Kiitos.

TOMI NIKKANEN
*Satakunnan Reserviläispiirin
 puheenjohtaja*

Reserviläisliitto

Satakunnan Reserviupseeripiirin uusi puheenjohtaja Petri Ranta:

Enemmän yhteistyötä

Petri Ranta aloitti vapaaehtoisen maanpuolustustyön jo 15-vuotiaana Tapiolan Reserviupseereissa.

- Jouduin houkuttelemaan isän mukaan, että pääsin osallistumaan ampumaharjoituksiin. Silloin vallitsi vielä suurvaltojen välinen kylmä sota ja suomettuneisuuden aika. Maanpuolustus ei ollut 1970-luvulla kauhean muodikasta ja tietyt poliittiset tahot pyrkivät johdonmukaisesti lyömään siihen negatiivisen leiman. Mielestäni tämä ei ollut isänmaan etu, joten päätin vaikuttaa asioihin siten kuin pystyin eli omalla toiminnallani ja esimerkilläni.

Ammunta kiinnosti opiskelijaa

- Armeija ei onnistunut laimentamaan kiinnostustani maanpuolustukseen. Aloitettuaani opiskelun Lappeenrannan Teknillisessä Korkeakoulussa olin aluksi mukana Helsingin Akateemisissa Reserviupseereissa. Silloin kehitettiin ensimmäiset reserviläisten ampumaurheilulajit puoliautomaattisille kivääreille, Ranta muistelee.
- Samoihin aikoihin hän tutustui amerikkalaisperäiseen Practical-ammuntaan ja oli tuomassa sitä Turusta pääkaupunkiseudulle. Toisena opiskeluvuotenaan Petri Ranta perusti Lappeenrannan Teekkariupseerit

ry:n.

- Yhdistykseen olivat kaikki tervetulleita sukupuoleen ja sotilasarvoon katsomatta. Tämä on valitettavasti nykyäänkin mahdollista RUL:ssa vain opiskelijapiirissä. Toimintapäivät ja kerhoillat olivat niin suosittuja, että yhdistys kasvoi alle vuodessa yliopiston toiseksi suurimmaksi yhdistykseksi. Valmistumiseni jälkeen eteen tuli paikkakunnan vaihto, perheen perustaminen, talon remontointi ja työura. Reserviläistoiminnalle ei jäänyt enää aikaa.

Painopisteitä olisi arvioitava uudelleen

- Vuonna 2013 Suomen geopoliittisesti uhanalainen asema näytti taas korostuvan. Vapaaehtoinen maanpuolustustoiminta rupesi tuntumaan entistäkin tarpeellisemmalta, korostaa Petri Ranta
- Liityttyään Ulvilan Reserviupseerikerhoon hän tuli valituksi miltei saman tein hallitukseen. Pari vuotta myöhemmin hänet valittiin kerhon puheenjohtajaksi. Ensi vuonna Ranta jatkaa kerhon varapuheenjohtajana.
- Päähuomion tulee viemään piirin puheenjohtajuus.
- Rannan mielestä aikaisemmin reservi-

Juhani Lukka

Petri Ranta uskoo, että etenkin toiminnalliset ampumalajit vetävät uusia jäseniä reserviläistoimintaan. Itse hän osallistuu vuoden aikana 30-40 ampumakilpailuun.

keen MPK:n ja maakuntakomppanioiden perustamisten myötä.

- Tässä suhteessa kehitys on kulkenut hyvään suuntaan, koska nyt tarjonta on korkeatasoisempaa kuin ennen ja kiinnostuneiden on helpompi löytää mukaan toimintaan. MPK:n ja maakuntakomppanioiden suosio on valitettavasti syönyt reser-

viläisyhdistysten toimintaa ja vetovoimaa. Sodan ajan joukkojen pientäminen on leikkannut voimakkaasti reserviupseerikerhojen rekrytointipohjaa. Yhdessä nämä tekijät ovat johtaneet reserviupseerikerhojen jäsenmäärän laskuun ja jäsenten keski-ikäen nousuun. Esimerkiksi Ulvilan reserviupseerikerhon jäsenten keski-ikä on 61 vuot-

ta, kun Ulvilan asukkaiden keski-ikä on 43 vuotta. Toiminnan kehittämisessä tulisi huomioida toisaalta nykyisten ikääntyneiden jäsenten tarpeet ja toisaalta houkutella mukaan lisää nuoria.

Yhdistyksillä ja piirillä on tärkeitä tehtäviä

Petri Ranta korostaa, että yhdistyksillä on tärkeä tehtävä edistää yhteiskunnan turvallisuutta kohottamalla maanpuolustustahtoa. Tätä ne toteuttavat pitämällä yllä perinteitä sekä kunnioittamalla sankarivainajia, veteraaneja ja muita Suomen itsenäisyyttä turvanneita henkilöitä ja instituutioita. Hänen mielestään on myös tärkeää, että yhdistykset vahvistavat maanpuolustusasennetta ja -tietoutta.

- Nykyisen hybridivaikuttamisen aikana ei voi tuudittautua siihen, että kaikki jo tuntisivat maanpuolustuksen realiteetit. Maanpuolustustahdon ylläpito ja kehittäminen vaatii jatkuvaa työtä. Monelle yhdistyksen jäsenyys on myös reitti mukaan RESUL:n kilpailutoimintaan ja MPK:n kursseille.

- Yksi piirin tehtävistä on välittää tietoa liitosta yhdistyksiin ja toisinpäin. Tämä on ollut piirejä perustettaessa tärkeää, mutta nykyään se on hoidettavissa tietoteknisin ratkaisuin. Tärkeämpi piirin tehtävä on toimia maakunnan sisällä yhdistysten välisenä tiedotuskanavana. Meillä on edelleenkin paljon hyvää opittavaa toistemme toiminnasta. Piiri myös kokoaa yhdistykset yhteistyöhön suurempien tapahtumien toteuttamiseksi, Petri Ranta tiivistää.
- Rannan mielestä maanpuolustusjärjestöissä on turhaa organisaation päällekkäisyyttä ja vanhakantaista ajattelua.
- Samaa maanpuolustusaatetta ajavat naiset, reserviläiset ja reserviupseerit tulisi saada yhteiseen valtakunnalliseen organisaatioon. Tämä olisi kaikkien edun mukaista.

jatkuu

Juhani Lukka

Valitettavasti ampuma-aselainsäädännön useat kiristykset ovat tehneet harrastuksen aloittamisesta hankalaa. Yhdistykset voivat helpottaa tilannetta tarjoamalla ampuma-mahdollisuuksia laina-aseilla ja neuvomalla omien aseiden hankinnassa.

Keskinäinen yhteistyö toimii jo nyt hyvin, joten on ihmeellistä, ettei tahtoa asian toteuttamiseksi ole vielä löytynyt.

Petri Ranta on tullut nuorena mukaan reserviläistointaan ampumaharrastuksen kautta.

- Uskon, että etenkin toiminnalliset ampumalajit vetävät nuoria. Valitettavasti ampuma-aselainsäädännön useat kiristykset ovat tehneet harrastuksen aloittamisesta hankalaa. Yhdistykset voivat helpottaa tilannetta tarjoamalla ampumamahdollisuuksia laina-aseilla ja neuvomalla omien aseiden hankinnassa. Nykynuoret karttavat sitoutumista yhdistyksiin, joten toiminnan tulisi olla mahdollisimman avointa ja kynnyksen matala.

Yrittäjä ja aktiivinen reservitoimija

- Oman yritykseni kautta autan toisia yrityksiä kehittämään liiketoimintaansa. Olen erikoistunut muutos- ja uudistus-tilanteisiin sekä liiketoimintaprosesseihin. Olen myös alkavien yrittäjien tukena ja valmentajana. Minulla on lisäksi sivutoiminen urheiluammuntaan erikoistunut aseliike. Perheeseeni kuuluvat rakas puoliso ja kissa. Poika ja tytär ovat jo lähteneet kotoa opiskelemaan, Petri Ranta kertoo.

Petri Ranta harrastaa aktiivisesti etenkin Practical-, ID-PA- ja SRA-ammuntaa.

- Osallistun yleensä vuodessa 30-40 ampumakilpailuun. Tänä vuonna parhaat sijoitukset ovat olleet Practicalin kolmiasekilpailun vakiosenioriluokan SM-hopea ja SRA:n SM-kilpailuissa vakio50-sarjan ensimmäinen sija. Olen usein mukana myös toimitsijana, koska eihän kisoja olisi ellei joku niitä järjestäisi. Olen mukana MPK:n toiminnassa koulutettavana ja kouluttajana. Kursseja ja kertausharjoituksia kertyi tänä vuonna 37 päivän verran.

JUHANI LUKKA

Esa Rannisto

Kirkkoherra Lasse Vappula puhui koululaisille Nakkilan sankarihaudoilla.

Koululaiset juhliivat Itsenäisyyspäivää Nakkilassa

Koululaiset juhliivat itsenäisyyttä joulukuun viidentenä päivänä. Tilaisuuteen oli kutsuttu myös veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen edustajat lippuineen.

Veteraani Reino Aro saapui Kirkkoseudun koulun juhlaan tyttärensä kanssa. Oikella Nakkilan sotaveteraanien puheenjohtaja Hannu Hiljanen.

Itsenäisyyspäivän juhlallisuudet Raumalla

Rauman Mieslaulajat järjestivät perinteisen Isänmaallisen illan 5.12. Rauma-salissa. Esiintyjinä olivat mm. Rauman Mieslaulajat, Rauman Poikakuoro ja Veteraanikuoro Rauman Isku. Juhlapuhujana oli Valtiovarainministerin talouspoliit-

تينen erityisavustaja, kaupunginvaltuutettu Matias Marttinen.

6.12. vietettiin Rauman kaupungin itsenäisyyspäivän juhla Rauma-salissa. Juhlassa esiintyivät mm. Rauman Poikasoittokunta, lasten kansantanssiryhmä Mynsterit. Juh-

lapuheesta vastasi reservin majuri Ravo Sarmet.

Molemmat juhlapuheet löytyvät tämän lehden liiteosasta.

Nakkilalainen loppukiri

Vuosi 2018 matkaa jo viimeistä kuukauttaan. Nakkilan Reserviläisillä riittää silti puuhaa aina joulupäivän iltaan saakka. Tuolloin sankarihautojen kunniavartio kuittaa varusteet pois, toivottavat vielä vartioparille hyvät joulut ja kunniottavat katseellaan maan povessa lepääviä nakkialaisia sankareita. Joulukuu päättyy rauhaisissa merkeissä. Tuota hienoa hetkeä ennen on yhdistys kuitenkin pannut itseään likoon monessakin tapahtumassa.

Marraskuun lopulla johtokunnan käsiteltävänä oli pitkä lista itsenäisyyspäivän ja loppuvuoden ajan tapahtumia ja yhdistyksen toimintaa. Olimme saaneet perinteisen kutsun Nakkilan alakoulujen Itsenäisyyspäivän juhlaan. Koululaiset juhlivat viides päivä joulukuuta. Kaikki Nakkilan ala-asteet olivat paikalla ryhmittyneenä sankarihauto-

jen reunamilla, kun opettajat laskivat seppelleen. Kirkkoherra Vappula kertoi hautoja vartioivan kaksi asiaa, joihin sotilas saattoi sodankin aikana luottaa. Hiihtopartio ja kolme enkeliä. Tuollaiset suuret muistomerkit vartioivat sankarihautausmaata. Tällaiset konkreettiset asiat kertovat koululaisille, että rintamalla on ollut luotettava itsensä ja korkeimman varjelukseen. Tilaisuuteen oli kutsuttu veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen edustajat lippuineen ja seurakunnan edustaja. Pidemmän aikaa on ollut tapana, että veteraanit liikkuvat päivän kunnon mukaan. Seppelen laskun jälkeen siirryimme Kirkonseudun koululle. Kuin konsanaan linnan juhlissa oli meitä kutsuvieraita vastaanotto- ja kättelykomitea odottamassa. Saimmepa vielä pirteän saatajan johdattamaan meidät eturivin paikoille. ”Päivän kunto” (kuten sotaveteraanit asian ilmaisevat) salli yhden veteraanin saapua paikalle. Hän saapui saattajineen pääjuhlaan ja juhlalounaalle. Lapset olivat valmistaneet hienon ohjelman. Neljännen luokan tyttöjen esittämä Evakon laulu kuvaelmiseen oli todella koskettava esitys. Rehtori kertoi lasten pyytäneen ylimääräistä harjoituskertaa, että juhla sujuisi hyvin. Toivottavasti tämä upea perinne saa jatkua iäti. Toivomme myös, ettei kukaan keksi pahoittaa mieltään itsenäisyystämme. 6. joulukuuta Nakkilan kunnan itsenäisyyspäivän juhlassa maanpuolustusjärjestöt ovat perinteisesti olleet mukana omal-

la tavalla kertomassa siitä, miten itsenäisyytemme on saavutettu. Reserviläiset ja Maakuntajoukot palvelivat kirkon aulassa kirkkokansaa, keräsivät kirkkonmenojen jälkeen kolehdin ja suorittivat kunniavartio tehtävän. Yhdistyksemme lippu oli mukana lippulinnessa Veteraanien-, Reservin upseerien- ja kärjessä kulkevan Suomen lipun kanssa. Harras hetki oli sotaveteraanin laskeudessa seppeltä sankariristille. Liput kulkevat Villilän studioille itsenäisyyspäivän juhlan kevyempään osaan. Tilaisuus päättyi Pasi Kauniston esilaulamaan Maamme-yhteislauluun. 17. 12. järjestämme jo perinteeksi muodostuneen Kinkkukisan, joka ammutaan kolmiotteluna ilma-asein. Tietenkin Nakkilan Reserviläisten ilma-aseradalla. Radalla on hyvä pitää ampumataitoa yllä etenkin talviaikaan. Radalle ovat sovitusti tervetulleita kaikki Satakunnan maanpuolustusjärjestöjen jäsenyhdistysten edustajat ja periaatteessa kaikki ilma-aseammunnasta ja ampumaharrastuksesta kiinnostuneet. Nakkilan Reserviläisten kotisivuilta löytyy yhteystietojamme. 21.12 Kivialhon Metsästysseura, Nakkilan Seurakunta ja Nakkilan Reserviläiset järjestävät METSÄKIRKON. Tilaisuudessa Nakkilan seurakunta viitoittaa tietä lähestyvään joulurauhaan. Metsäyseura julistaa metsän väelle joulurauhan ja Nakkilan Reserviläiset juhlistaa tilaisuutta Joulutulilla. Tilaisuudessa tarjotaan metsäkirkon vieraille myös kahvit, mehut ja kastamiset. Ti-

Pasi Lahtonen

Sotainvalidi Toivo Mäkelä laski seppleen sankarihaudalle yhdessä Nakkilan sotaveteraanien puheenjohtajan Hannu Hiljasen kanssa.

laisuus on ainutlaatuinen kokemus. Suuressa kodassa on ainutkertainen hämyisä tunnelma. Ulkopuolinen maailma katoaa. Kodassa ilta jatkuu vielä virallisen ohjelman jälkeen. Kodan tulisijassa voi paistaa makkaraa ja kiehahtaa siinä noki-pannukahvitkin. Paikalliset kutsuvat kotaa Tiipiiksi. 24–25.12. yhdessä Reservinupseerien kanssa järjestämme joulun kunniavartion sankarihautoilla. Reilun viikon kuluttua joulusta uusi johtokunta kokoontuu yhteen järjestäytyäkseen. Vuosi 2019 hämmöttää siis jo kovinkin lähellä. ESA RANNISTO

Aselain muutosta käsitellään eduskunnan eri valiokunnissa

Hallintovaliokunta kuuli asiantuntijoita mm 11.12. pidetyssä kokouksessa.Voi-maantuloa voi odottaa joka tapaukses-sa tällä vaalikaudella – piti­hän sen tulla jo syyskuun puolivälissä.

Yleisesti voidaan todeta, että lausunnolla oleva uusi lakiesitys sisältää edelleen useita sellaisia lisäyksiä, joita EU:n asedirektiivi ei edellytä ollenkaan, saati että niille olisi todellista EU-direktiivistä johdettua perustetta. Näitä lisäyksiä ovat aiemminkin kritisoineet omissa vastineissaan eri ase- ja ampumaharrastajien lajiliitot, järjestöt ja muut asianomaiset tahot. Valtioneuvoston tahto oli, että direktiivi ei saa aiheuttaa haittaa suomalaiselle ammun­ta­harrastukselle, met-sästykselle ja asekeräilylle. Virkamiehet ovat itse­pintaisesti toimineet vastoin Valtioneuvoston tahtoa ja siksi kyseinen aselakiesitys yhä sisältää useita uusia kieltoja ja rajoituksia, jotka selvästi vaikeuttavat harrastamista. Näitä on joiltain osin saatu järkevöitettyä edelliseen esitykseen (toukokuu 2018) verrattuna, mutta vieläkin esityksessä on lukuisia epäkohtia, joita tässä tuon esiin.

Asekeräilyn määrittelyä selkeytettävä
Nyt kun ampuma-aselakia muutetaan, pitäisi asekeräilyn osalta selkeyttää lakia niin, että jaettaisiin keräily aktiiviseen eli yksityishenkilön ja passiiviseen eli museossa (vast.) pitämiseen. Aktiivisen keräilijän am-pumaharrastuksen omilla aseillaan pitäisi aina olla sallittua. Vastakohtana ovat passiiviset kokoelmat eli museot. Nykyistä lakia voi tulkita tavattoman ahtaasti, sillä siellä ei erikseen mainita asekeräilijän kokoelmassa olevalla aseella tapahtuvaa ammuntaa. Tästä on nykyisen lain voimassaolon aikana aiheutunut paljon harmia ja sekaannuksia mm. lupaviranomaisen annettua aktiivisille asekeräilijöille perusteettomia ampumakieltoja. Museossa pidettävillä aseille ampu-makielto ei ole kohtuuton vaatimus, toisin kuin kielto aktiivisille keräilijöille.

Asekeräily on myös asehistorian tallen-tamista ja keräilijät kokevat voimakasta epäluottamusta saadessaan ampumakiellon hankkimiinsa aseisiin. Suuri joukko keräilijöitä harjoittaa aktiivisempaa asekeräilyä,

johon kuuluu merkittävänä osana keräily-aseilla tapahtuva ampuminen asehistorialli-sen tiedon syventämiseksi ja asehistorian elä-vöittämiseksi. Keräilyalaa kuuluvilla aseil-la on tärkeää päästä ampumaan, jotta koko-naisvaltainen käsitys keräilyaseiden teknisistä ja ergonomisista ominaisuuksista ja niiden eroista eri asemallien välillä voisi syntyä.

Sotamuseon resurssit eivät mahdollista asehistorian kokonaisvaltaista tallentamis-ta, joten yksityisillä keräilijöillä, museoilla ja säätiöillä on erittäin tärkeä rooli aseisiin liittyvän kulttuuriperinnön ja tutkimustoi-minnan ylläpitämisessä. Lisäksi lainsäätä-jän tulisi huolehtia siitä, että asehistoriaan liittyviä yksittäisiä esineitä ei tarpeettomasti tuhota tai turmella.

Taskuaseiden ampumakäyttöön pitäisi saada selkeämpi linjaus. Kyseisellä asetyy-pilläkin voi ampua ja se on yhtenä luokka-na mm. Asehistorian Liiton mestaruuskil-pailuissa. Toisaalta koko taskuase -kategoria tulisi poistaa ampuma-aselaista, sillä se on aikansa elänyt ja turha määritelmä.

Yleiset rajoitukset ja tiukennukset lakiesityksessä
Ehdotuksessa olevat uudet määritelmät am-puma-aseiden tyypeiksi (6§) yhdessä uu-den pykälän 6a§ (direktiivin mukaiset mit-tat lyhyille ja pitkille aseille) ja 9§ kohdan 6 (kahdella kädellä ammuttavaksi suunnitellut lyhyet aseet) sisällön kanssa kuitenkin tekevät kokonaisuudesta todella vaikea-selkoisen. Olisi huomattavasti selkeämpää, että kokonaispituudeltaan alle 600 mm ase määriteltäisiin direktiivin pistooliluokkaan B1 kuuluvaksi, jolloin mahdollinen ns. vä-

limittaisten aseiden epämääräinen kategoria jäisi pois. Tarpeeton kansallinen outous on vähimmäisvaatimus 300mm piipun pituudesta ns. kahdella kädellä olka-päätä vasten tuettavaksi valmistettuun pit-kään aseeseen (yli 600mm kokonaispituus). Pitkässä aseessa alle 300mm piippu ei lisää ase­en vaarallisuutta vaan päinvastoin pie-nentää sen tulivoimaisuutta.

”Grand-fathering” pykälä pitää ulottaa uuden lain tuloon asti. Lakiehdotus sallii nyt vanhojen lupien jatkamisen, mikäli lu-pa on myönnetty ennen 12.6.2017. Myös kyseisen päivämäärän ja uuden aselain voi-maantulon välillä myönnettyihin lupiin tu-lisi soveltaa ”grand-fathering” pykälää, jotta välttyttäisiin taannehtivalta lainsäädännöltä. Uutta lakia pitäisi soveltaa vasta sitten, kun se on voimassa.

Itselataavan kiväärin ja yli 10 patruunan lippaan eli latauslaitteen yhdistelmää kos-kevien poikkeuksien tulee olla tasapuolisia ja laajasti harrastajat ja reserviläiset huomi-onottavia. Nykyisen ja myös edellisten si-

säministerien aikaisemmin linjaamat sisäl-löt reserviläispoikkeukselle – ja koko laki-muutokselle yleensä – tukevat tätä vähim-män haitan periaatetta noudattavaa tavoit-tetta.

Toistaiseksi voimassa olevaan hallussa-pitolupaan liittyvä harrastuksen jatkumisen osoittaminen viiden vuoden välein (53a§) on tarpeeton tiukennus. Tämäkin lisää tar-peettomasti byrokratiaa, aiheuttaa kustan-nuksia ja työajan menetyksiä.

Useat järjestöt esittävät edelleen, että la-kiesitykseen tehty 30 pv ylittävän ase­en lai-naamisen ilmoitusvelvollisuutta muutetaan selvästi pidemmäksi, jolloin se on kohtuul-linen kaikille osapuolille. Ilmoituksenva-rainen pitkäaikainen lainaaminen voisi olla vasta esim. 6 kuukautta ylittävä ajalta, jol-loin se sopisi paremmin yhteen esimerkiksi metsästyskauden tai urheiluammunnan ul-kokauden kanssa. Uskon myös että lupavi-ranomaisille tulee valtavan suuri työtaakka tällaisen ilmoitusjärjestelmän synnyttämi-sessä ja ylläpitämisessä.

Ampuma-aseen määritelmä
Määritelmää on laajennettu merkittävästi. Uudesta määritelmästä on poistettu lau-se ”ei tarvitse aiheutua vaaraa ihmiselle”. Myös ampuma-asetta muistuttavat esineet sekä muut esineet, jotka on muunnettavissa ampuma-aseeksi, ovat ehdotuksen mukaan ampuma-aseita. Muotoilu ”ilman erityistie-toja ja -taitoja” on poistettu. Määritelmä on niin laaja, että se voi johtaa suurempiin vi-ranomaisen ylilyönteihin kuin nykyinen py-kälä (lukuisat oikeustapaukset).

9§ erityisen vaarallinen ampuma-ase:
Sarjatuliaseesta johonkin muuhun toimin-tatapaan pysyvästi ja poliisin hyväksymällä tavalla muutettua asetta ei tulisi rinnastaa sarjatuliaseeseen, johon ei voi saada aselu-paa muuta kuin keräilyperusteella. Monet nyt reserviläisampujien käytössä olevista reserviläiskivääreistä kuuluvat tähän luok-kaan. Aseita ei pystyisi enää luovuttamaan eteenpäin muuta kuin keräilijöille, joiden kiinnostus käytettyyn reserviläiskivääriin on varsin rajallinen myös keräilysuunnitel-mien aikakausirajoitusten johdosta. Tällä on omaisuuden suojaan liittyviä haitallisia vaikutuksia, sillä yksittäisen tällaisen ase­en arvo lisävarusteineen liikkuu tyyppillisesti välillä 500–4 000 euroa

Sarjatuliaseen laukaisukoneiston tai eri-tyisesti sen yksittäisen osan ei tule olla lu-vanvarainen ase­en osa. Monet laukaisuko-neiston osat ovat samanlaisia tt3 ja tt4 aseis-sa. Useimmat ase­nomistajat kuten myös-kään lupaviranomaiset eivät osaa tehdä eroa kyseisten osien välillä. Tämä johtaa tilantei-siin, joissa rajanveto on mahdotonta.

Aiemmin on ollut rangaistavaa jos on muuntanut tt3 ase­en sarjatuliaseeksi ilman lupaa. Ehdotuksen mukaan on rangaistavaa jos hallusta löytyy sarjatuliaseen laukaisukoneiston osaksi tulkittu osa esim. varmis-tin, vaikka sitä ei olisi koskaan asentanut aseeseen eli muuntanut luvatta. Lisäksi tä-mä löydös johtaisi kaikkien aselupien pe-ruuttamiseen ja muihin ennalta arvaamat-tomiin oikeudellisesta prosessista johtuviin ihmisen elämään pitkäaikaisesti ja jopa pe-

jatkuu

ruuttamattomasti vaikuttaviin seuraamuksiin. Se on kohtuuton seuraamus, joka ei ole oikeassa suhteessa tällaisen osan merkitykseen, vaarallisuuteen tai teon tuottamuksellisuuteen. Saman kohtelun saisi, jos hallusta löytyisi irrallaan oleva tai aseeseen asennettu aseensa osa, joka voitaisiin tulkita sarjatuliaseen osaksi, vaikka osa ei yksinään muuttaisi asetta sarjatuliaseeksi. Sarjatuliaseen osa tai sarjatuliaseessa käytettäväksi tarkoitettu aseensa osa ovat käsitteinä liian häilyviä, jotta ne voisivat kuulua toimivaan ja tarkkarajaiseen lakiin. Vain harvalla viranomaisella saatikka aseenomistajalla on riittävästi asiantuntemusta tällaiseen rajanvetoon ja ”kielletyn osan” aukotomaan tunnistamiseen, varsinkin kun terveen maalaisjärjen ja harkinnan käyttö ei tunnu olevan sallittua. Tämän johdosta kyseessä on todella vaarallinen muutos lakiin.

Lupien peruuttaminen

67§ lupien peruuttaminen: Tarpeettomia tiukennuksia on ollut kohtien 4-8 siirto nykyisen lain kohdasta ”lupa voidaan peruuttaa” kohtaan ”lupa on peruutettava”. Tämä tiukempi tulkinta on monin tavoin ongelmallinen ja kohtuuton. Laki siis määräisi peruuttamaan luvat ilman harkintaa. Kyseiset kohdat tulisi palauttaa harkinnan mahdollistavaan kohtaan ”lupa voidaan peruuttaa”, jotta välttyttäisiin ylilyönneiltä ja kohtuuttomilta seurauksilta.

Monitulkintaisuudessaan erityisen huolestuttava on 67§ kohta 4, jonka mukaan luvat on peruutettava, jos

Aseenomistajien oikeusturva ja

omaisuuden suoja ovat lakiehdotuksen

mukaisen lain toteutuessa vakavasti uhattuna.

”luvanhaltija on syyllistynyt... taikka muuhun rikokseen, joka osoittaa hänet sopimattomaksi... pitämään hallussaan ampuma-aseita”.

Lupien peruuttamista koskevan pykälän uudet muotoilut ovat rakenteeltaan sellaisia, että jos henkilön aseasioissa havaitaan ongelma, ei ehdotuksen mukainen muotoilu mahdollista viranomaiselle harkinnan käyttöä tai mahdollisuuden antamista asiantilan korjaamiseen. Sen sijaan lakiehdotus tarjoaa joustamattomia ja ankaria pykälä, joilla on aina peruuttamattomia ja yksilön kannalta jopa kohtalokkaita seurauksia. Aseenomistajien oikeusturva ja omaisuuden suoja ovat lakiehdotuksen mukaisen lain toteutuessa vakavasti uhattuna.

76§ 2 momentin kohta 4: luvanhaltija on muuten kuin tilapäisesti lopettanut ampuma-aseen kantamisen taikka luvan myöntämisen perusteena olevan harrastuneisuuden. Muutosehdotuksen seuraus voi olla ase-luvan peruutus, kun alkuperäinen, myöntämisen perusteena oleva harrastuneisuus on loppunut, vaikka toinen luvallinen käyttötarkoitus jatkuu aktiivisena. Esim. henkilö ei ole maksanut metsästyskorttia vuosiin, mutta käyttää haulikkoa urheiluammunnassa. Nykyinen pykälä toimii ja on selvä.

Omaisuu-den suoja

Lakiehdotuksen perusteluissa vaikutuksia omaisuuden suojaan vähätellään ja pahimmillaan tuodaan esille harhaanjohtavasti. Lippaista (latauslaitteet) todetaan, ettei niitä olisi kovin merkittävää määrää (poliisilla ei oikeasti ole aavistustakaan todellisesta määrästä) ja että niiden arvo on varsin alhainen, esimerkkinä mainittu kahden euron hinta puolustusvoimien myynnissä. Tyypillisesti PV:n myymät lippaat ovat olleet 8–25

euron hintaisia. Sen sijaan yleisesti saatavilla olevat käytetyt tai ns. ylijäämälippaat ja erityisesti uudet lippaat ovat merkittävästi arvokkaampia. Uusien lippaiden hintahaitari on tyypillisesti 30-450 euroa/kpl.

Mahdollisuuskin luovutuksesta valtiolle ilman korvausta rikkoo omaisuuden suoja, joka on perustavaa laatua oleva länsimaisen oikeuskäytännön mukainen perusoikeus. Lakiehdotuksen perusteluissa saivarrellaan, että korvaukseton luovutus koskisi vain pientä, tarkasti rajattua harrastajajoukkoa ja että omaisuudensuoja ei varsinaisesti olisi sitova ns. hallinnollisten päätösten mukaisissa tilanteissa. Aseluvan myöntäminen on toki hallinnollinen päätös, joka voidaan peruuttaa hallinnollisella päätöksellä. Aselupa ei siis välttämättä ole pysyvä, niin kuin ei ole moni muukaan lupa, oikeus ja päätös. Oikeus omaisuuteen sen sijaan on pysyvä, eikä sitä tule loukata vaikka aselupa peruttaisiinkin. Jos yleinen etu vaatii kyseisen omaisuuden lunastamista, siitä pitää maksaa käypä korvaus juuri niin kuin laissa sanotaan.

RAIMO SUOMINEN

P.S. Kuten viime Karhussa arvelin, komission lyijyluotikielto-ohjelma etenee: ”This report is ECHA’s response to the European Commission’s request to collect information on potential risks of other uses of lead for hunting in terrains outside of wetlands, for target shooting outside of wetlands, and in sinkers and jigs for fishing.” Eli nyt kun onnistuneesti tutkittiin lyijyn käyttöä metsästyksessä kosteikoilla, seuraavana ovat vuorossa metsästäminen kosteikkojen ulkopuolella ja urheiluammunta sekä kalastukseen tarvittavat painot ym.

Puheenjohtajan joulutervehdys

Vuosi alkaa olla lopuillaan, vain 12 yötä joulun. Kotiudu in juuri oman maanpuolustusyhdistyksen perinteiseltä jouluaterialta ja oli mukava todeta, että nämä tilaisuudet saavat edelleen jäsenistön koolle, vaikka osallistujien keski-ikä lähenteleekin 80 vuotta. Tällainen yhteisöllisyys on tärkeää pitää toiminnassamme yllä kaiken muun toiminnan ohella. Toivottavasti samaa henkeä on myös kaikissa muissa piirimme yhdistyksissä.

Kulunut vuosi on kulunut nopeasti – ainakin minun mielestäni. Mielenkiintoisia tapahtumia on ollut paljon ja kaikkeen haluamaansa ei ole pystynyt osallistumaankaan. Keväällä erilaiset koulutukset veivät jäseniä moneen suuntaan ja toukokuussa ulkoiltiin toi-

minnallisen virkistyspäivän merkeissä Vampulassa. Kesäkuussa osallistuttiin Kesäyön marssille, sekä osallistujina että järjestäjinä, ja heinäkuun helteillä oltiin muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa Suomi Areenalla. Syksyllä useat piirin jäsenet osallistuvat Niksula 2018 -harjoitukseen Niinisalossa sekä järjestettiin piirin ensimmäinen järjestöinfo. Infoon osallistui ilahduttavasti 18 innokasta maanpuolustushenkistä toimijaa. Vuosi päättyi piirin osalta syyskokoukseen Huovinrinteellä, jossa valittiin piirille uusi hallitus. Oli ilahduttavaa todeta, että mukana oli uusia jäseniä ja saimme myös piirihallitukseen mukaan uusia toimijoita. Tammikuussa kokoonnutaan uudella kokoonpanolla ja kutsu tulee joulun jälkeen.

Kiitän kaikkia jäseniämme kulunees-

ta vuodesta ja kaikesta siitä panoksesta, jonka olette antaneet maanpuolustusharrastukselle. Ensi vuonna jatketaan samalla tarmolla uusien haasteiden parissa. Jotta puhtia riittää edelleen, toivon, että jokainen malttaa joulun aikaan myös rauhoittaa tahtia ja levätä. Emme ole ikiliikkujia, vaikka siltä hetkittäin voi tuntuakin.

Rauhallista joulua ja iloista uutta vuotta toivottaen

MARJO SARMET
puheenjohtaja
Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri

LOSMPP:N NIINISALON KOULUTUSPAIKAN KURSSIT TALVI-KEVÄT 2019

Kurssien tarkemmat tiedot ja ilmoittautuminen MPK:n internetsivuilla www.mpk.fi
-> koulutuskalenteri -> valitse yksikkö (Niinisalo tai Lounais-Suomi) -> valitse kurssi.

Tammikuu

KYM 2019 suunnittelu	Pori	14.1.
Varautumisen ja väestönsuojelun peruskurssi	Pori	26.1.
Tammisunnuntai	Rauma	27.1.

Helmikuu

Tarkka-ammunta I	Harjavalta	9.-10.2.
Varusmiesten liikenneturvallisuuskoulutus I	Niinisalo	1.-28.2.

Maaliskuu

Taktinen RK I kurssi	Pori	1.-31.3.
Aseiden rakenne, käyttö ja huolto -kurssi	Huittinen	1.-31.3.

KEVÄT NIINI 19 -HARJOITUS

Johdon ja tuen kurssi	Niinisalo	15.-17.3.
Tulentohtokurssi	Niinisalo	15.-17.3.
Tykistökurssi, taso ja mittaus	Niinisalo	15.-17.3.
Naisten valmiustaidot	Niinisalo	15.-17.3.
Lukiolaisten tutustuminen puolustusvoimiin	Niinisalo	15.-17.3.
Reserviläisjohtaja I	Niinisalo	15.-17.3.
Perinneasekurssi I	Niinisalo	16.3.
Viestikurssi I	Niinisalo	15.-17.3.
Taajama tarkka-ammunta I	Niinisalo	15.-17.3.
Tarkka-ammunta 2	Niinisalo	15.-17.3.
Perinneasekurssi 2	Niinisalo	23.3.

Huhtikuu

Taktinen Pistooli I -kurssi	Rauma	1.4.-30.4.
Naisten ase- ja ampumakoulutus I	Huittinen	1.4.-30.4.
Tarkka-ampujakurssi 4	Harjavalta	13.-14.4.
Kuntotestaajien koulutus	Pori	1.-30.4.
Opiskelijan turvakurssi	Huittinen	1.-30.4.

Toukokuu

Alueellinen varautuminen suuronnettomuuksiin ja sotilaalliseen kriisiin	Lavia	5.5.
Seurakunnan varautuminen	Avoim	18.5.
Naisten ase- ja ampumakoulutus I	Huittinen	1.-31.5.
AR 15 käyttö ja huolto	Harjavalta	1.-31.5.
Taktinen Haulikko I kurssi	Rauma	1.-31.5.
SRA-Ampujan kurssi	Niinisalo	18.-26.5.
SRA Satakunnan SM-karsintakisa	Niinisalo	26.5.-16.6.
Selviydy luonnon ehdoilla	Kullaa	1.-31.5.

Kesäyön marssi (KYM) 2019

KYM 2018 - toimitsijat	Pori	25.-26.5.
KYM 2018 - marssijat 7 km		
KYM 2018 - perhe 7 km		
KYM 2018 - marssijat 16 km		
KYM 2018 - marssijat 24 km		
KYM 2018 - marssijat 24 km, Reservin kenttäkelpoisuustesti		
KYM 2018 - marssijat 42 km		
KYM 2018 - marssijat 60 km		

Heinäkuu

SUOMI AREENA	Pori	8.-12.7.
PORPR:n omaisten- ja kiltapäivä	Niinisalo	13.-14.7.

MPK:n VUOSIJUHLASSA PALKITTUJA

MPK Niinisalon koulutuspaikan vuosijuhla pidettiin Katinkurun majalla 8.12.

MPK:n rautaisen ansiomitalin saajat. Vasemmalla Jouni Rovio ja oikealla Petri Ekberg. Kuvasta puuttuu Kimmo Harju.

MPK Satakunnan standardin saivat (vasemmalta) Arto Ahokas, Kimmo Koskela, Eemeli Lappalainen, Tomi Nikkanen ja Jaana Välimäki. Kuvasta puuttuu Jani Paulamäki

MPK:n pienen mitalin levykkeellä saivat (vasemmalla) Raimo Suominen, Aki Eriksson, Anssi Perämäki, Pia Huhtala, Joni Huovinen, Aleksi Lammintausta, Janne Ojala, Henri Saarivirta ja Harri Tuominen.

Vuoden kouluttajana palkittiin Riitta Heikkilä MPK:n puukolla. Hän toimi Nasta Niksula 2018 harjoituksen johtajana. Vuoden vääpelinä palkittiin Jarkko Huhtamaa MPK:n puukolla. Hän on toiminut ansiokkaasti Niinisalossa pidettyjen kurssien ja harjoitusten vääpeliryhmän johtajana. Pauli Huhtamaa palkittiin pitkäaikaisesta arvokkaasta työstään MPK:n hyväksi. Pauli on toiminut mm. Satakunnan koulutus- ja tukiyksikön varapäällikkönä. Vasemmalla Pauli ja oikealla Jarkko.

Maanpuolustustahto – Onko se kadonnut?

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Viimeisimmän, marraskuun 2018 Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) mielipidemittauksen mukaan suomalaisten maanpuolustustahto on pudonnut samalle tasolle kuin vuonna 1989 eli 66 prosenttiin. Henkilökohtainen maanpuolustustahto on sekin laskenut vuoden 2017 tuloksesta kolme prosenttia ollen 84 prosenttia. Samoin on laskenut yleisen asevelvollisuuden kannatus ollen 74 prosenttia ja laskua viime vuotiseen on 7 prosenttia. Mielipidemittauksen mukaan suomalaisten pääosa näkee nykyisen kaltaisen asevelvollisuusmallin parhaimpana Suomelle (59%). Vastaajista 17 prosenttia kannatti sekä naisia että miehiä koskevaa asevelvollisuutta ja 13 prosenttia piti vapaaehtoisuuteen perustuvaa, sekä naisia että miehiä koskevaa, asevelvollisuutta parhaimpana vaihtoehtona. Ammattiarmeijaa vastaajista kannatti kahdeksan prosenttia. Nykyisen kaltaisen asevelvollisuuden kannatuksessa oli viime vuoteen laskua kuusi prosenttia, naisia ja miehiä koskevan asevelvollisuuden kannatuksessa oli nousua prosentti, vapaaehtoisen naisia ja miehiä koskevan palveluksen kannatuksessa oli nousua kaksi prosenttia ja ammattiarmeijan kannatuksessa nousua yksi prosentti.

Mitä tämä kaikki tarkoittaa? Aina voidaan tietysti vedota vanhaan viisauteen, jonka mukaan on valhe, emävalhe ja suurimpana valheena tilasto. Lisäksi voidaan tietysti arvioida, edustaako tulos yleistä mielipidettä, jos haastatteluihin osallistui suomalaisista 1034 henkilöä ikäryhmistä 15–79 vuotta ja tilastokeskuksen mukaan vuonna 2017 tähän haarukkaan kuului 2 167 517 suomalaista. Eli haastatteluun osallistui siis noin 0,047 prosenttia ikäryhmän suomalaisista. Ja tutkimuksen virhemarginaalin todettiin olevan 3,2 prosenttia suuntaan tai toiseen. Aina siis voidaan kyseenalaistaa ja kiistää mielipidemittausten tulokset ja aina löytyy hyviä selityksiä, miksi juuri tässä tutkimuksessa tulokset ovat tällaisia. Tästä huolimatta ajattelin hieman tarkastella näitä lukuja ja arvioida niiden merkitystä.

Nykyisen kaltainen asevelvollisuus myös toimiva tulevaisuuden ratkaisu?

Olen aikaisemmissa kirjoituksissani tuonut esille nykyisen kaltaisen asevelvollisuusjärjestelmän edut enkä lähde niitä tässä toistamaan. Aikaansa seuraava, nykyisen kaltainen malli mahdollisesti tuunattuna on kaikkein kustannustehokkain ja toimivin ratkaisu meille. Esille nousseet ajatukset koko ikäluokkaa koskevan mallin käyttöönotosta, jossa Puolustusvoimat ottaa aseelliseen palvelukseen ”Crème de la Crème”, parhaat päältä ei mielestäni ole yhteiskunnan kannalta oikeudenmukainen ratkaisu. Väitän, että tällaisella mallilla yhteiskunnan eriytyminen kasvaisi toisten ollessa aseellisia maanpuolustajia valtaosan suorittaessa aseetonta, joskin tärkeää työtä kokonaisturvallisuuden parissa. Yhteiskunnan ja muiden kokonaisturvallisuustoimijoiden näkökulmasta se, että fyysisesti vahvimmat ja henkisesti kestävimmat muodostaisivat sodan ajan puolustusvoimat, ei ole kansakuntaa eheyttävä tapa toteuttaa aseellinen maanpuolustus. Olen kokemuksen kautta nähnyt ja sosiaalityöntekijöiden kanssa keskusteluiden kautta näkemykseni on vahvistunut, että varusmiespalveluksella on myös syrjäytymistä ehkäisevä tai syrjäytymiskiirteen katkaiseva vaikutus. Joillekin nuorille miehille suoritettu varusmiespalvelus voi olla ensimmäinen onnistumisen elämys koko siihenastisessa elämässä. Sosiaalityöntekijöiden kertoman mukaan useita heidän näkökulmastaan jo menetettyjä nuoria on varusmiespalveluksen jälkeen tullut heidän luo kyselemään opiskeluista ja työn tekemisestä; nuoria, joita em asiat ennen palvelusta ei ollut vähempää kiinnostanut. Vaikka puolustusvoimat ei olekaan sosiaalitoimen osa eikä meille suoranaisesti kuulu sosiaalityö, lämmittää tällaiset kertomukset sydäntä. Nämä pelastustoimet jäävät kokonaan sosiaalitoimen harteille, jos Puolustusvoimat ottaa aseelliseen palvelukseen vain ikäluokan parhaimmiston. Ja väitän, että tapauksen määrä tulee lisääntymään kahtiajaon ja eriarvoistumisen seurauksena, vaikka ei se varmasti olisikaan ainoa syy.

Maanpuolustustahdon arvioiminen ja mittaaminen – onko kysymyksenasettelu nykypäivää?

Yleistä maanpuolustustahtoa mitataan tässä mielipidehaastattelussa kysymyksellä ”*jos Suomeen hyökätään, niin olisiko suomalaisen mielestänne puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta?*” Samalla fraasilla on yleistä maanpuolustustahtoa mitattu jo MTS:n edeltäjän, Henkisen Maanpuolustuksen Suunnittelukunnan kyselytutkimuksissa 1960 -luvulta alkaen. MTS:n tutkimusaineistoa löytyy muun muassa tämän viimeisimmän kyselyn sivuilta syksystä 1970 alkaen. Alhaisimmillaan tämän kysymyksen prosentit ovat olleet 1970-luvun alussa (42 ja 43 prosenttia). 2000-luvulla alhaisin prosentti on vuodelta 2008, jolloin se oli 72 prosenttia ja 2010-luvulla tämän vuoden tulos on alhaisin. Keskustelin asiasta 4.12.2018 Satakunnan reserviläisten 6.12.2018 ylennysten julkistamistilaisuuden jälkeen Satakunnan reserviupseeripiirin puheenjohtajan, YLIL (RES) Eemeli Lappalaisen kanssa ja luokittelen hänet nuoreksi, koska hän on ”vasta” 31-vuotias. Hän nosti esille kysymyksen asettelun. Onko edellä esitetty kysymyksen muotoilu tuulahdus tunkkaiselta 60-luvulta, koska turvallisuusuhat ja maanpuolustaminen näitä uhkia vastaan on muuttunut viimeisten vuosien aikana? Pitäikö nykyisissä turvallisuusuuhissa maata puolustaa ”**aseellisesti kaikissa tilanteissa**”? Tämän kysymyksen osalta suurimmat laskuprosentit olivat nuorten ikäryhmässä eli 15 – 24-vuotiaissa. Siis meidän aikaa seuraavissa, sivistyneissä ja valistuneissa nuorissamme. Nuoret ovat kovin tietoisia hybridivaikutamisen (uuden sukupolven sodankäynnin) keinoista ja ymmärtävät varmasti, että

kaikkia turvallisuusuuhkia, kuten kybervai- kuttamista, informaatiovaikuttamista, ilmastonmuutosta tai hallitsematonta maa- hanmuuttoa, ei ratkaista aseenkäytöllä. Siksi todellisen maanpuolustustahdon mit- taamista varten olisi kysymystä muotoilta- va vastaamaan paremmin nykypäivän ko- konaisturvallisuuteen vaikuttavia uhkia. Kysymyssarjan toinen kysymys, ”jos Suo- meen hyökätään, olisitko itse valmis osal- listumaan maanpuolustuksen eri tehtäviin kykyjenne ja taitojenne mukaan?” huomioi- kin mielestäni paremmin muuttuneet uhat ja antaa siten ehkä validimman tuloksen suomalaisten maanpuolustustahdosta. Voi- sikin olla tarkoituksenmukaista, että nämä kaksi kysymystä joko yhdistettäisiin tai ”aseellisen puolustuksen” kysymystä muo- toitaisiin paremmin vastaamaan nykyaikaa.

Mitä on tehtävissä kansalaisten laskeneelle maanpuolustustahdolle? Mielestäni tämän kyselyn perusteella ei vielä ole syytä lähteä tekemään mitään radikaaleja suunnanmuutoksia, ellei sellaiseksi lasketa edellä esittämäni YLIL Lappalaisen ajatus- ta kysymysten muotoilun nykyaikaistamis- ta. Maanpuolustustahdon prosenttilukemat ovat vaihdelleen (jos 70 -luvun alun poh- jakosketukset jätetään pois) 61 prosentin (1988) ja 81 prosentin (2000) välillä. Tä- män vuoden tuloksesta ei ehkä vielä ole syy- tä vetää mitään trendijohtopäätöksiä, mutta silti asialle voidaan tehdä jotain. Mielestä- ni kyse on markkinoinnista eli informaa- tiovaikuttamisesta periaatteella ”Winning Hearts and Minds”. On selvää, että tämän syksyn aikana kovasti esillä ollut turvalli- suusuhka, ilmatonmuutos, on huolestutta- nut nuoria ja varttuneempaakin väkeä eikä ilmastonmuutosta vastaan Suomea ”puolus- teta aseellisesti, vaikka lopputulos olisi epä-

varma”. Uusia, nykyisiä turvallisuusuuhkia käsiteltäessä on muistettava, että asevelvol- lisilla, maanpuolustajilla on suuri merkitys osana yhteiskuntaa tämän maan puolusta- misessa, vaikka se ei tapahdu rynnäköki- vääri kädessä. Toisaalta perinteiset turval- lisuusuhat eivät ole hävinneet vastustajan työkalupakista, vaan myös niitä vastaan on kyettävä isänmaatamme puolustamaan. Si- ten asevelvollisuuden ja maanpuolustuksen merkityksen markkinointi viranomaisten tukena erilaisissa häiriö- ja poikkeusolois- sa on tärkeää unohtamatta maan aseellista puolustamista. Tämä markkinointi ei kuulu pelkästään Puolustusvoimille, vaan se on jo- kaisen maamme perustuslain oikeuksia pe- räävän kansalaisen velvollisuus ikään, suku- puoleen, uskontoon, etniseen taustaan tai sosiaaliryhmään katsomatta. Tämä markki- nointi on myös tapa muistaa ja arvostaa ve- teraanisukupolvien työtä maamme hyväksi. Ilman heidän uhrautuvaisuutta me nyky- suomalaiset emme voisi nyt nauttia turval- lisesta, itsenäisestä ja vapaasta isänmaastam- me. Jos tämä velvollisuus ja vastuu unohtuu, on turha huudella perustuslaillisia oikeuksi- aan niin kuin moni tänä päivänä valitetta- vasti tekee.

Edellä kirjoitetusta päätöksellisestä proosasta huolimatta haluan toivottaa Lou- nais-Suomen aluetoimiston, perheeni ja it- seni puolesta kaikille satakuntalaisille ase- velvollisille ja teidän läheisillenne rauhaistaa joulun aikaa sekä maanpuolustustahtoista vuotta 2019.

JONI LINDEMAN

Everstiluutnantti

Lounais-Suomen Aluetoimiston

Päällikkö

KOLUMNI KENTÄLTÄ

Maanpuolustustahtoa selvitetään vanhakantaisella kysymyksellä

Puolustusvoimat

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelu- kunnan tekemä tuore tutkimus nosti kan- salaisten maanpuolustustahdon otsikoihin. Tutkimuksen mukaan maanpuolustustahto on laskussa erityisesti nuorten keskuudessa. Haastattelututkimuksen keskeinen maan- puolustustahtoa mittaava kysymys kuuluu: ”*Jos Suomeen hyökätään, olisiko suomalaisten puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteis- sa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta?*” Vas- tanneista 66 % vastasi kysymykseen myön- tävästi, kun vastaava luku vuotta aiemmin oli 72 %.

Maanpuolustustahtoa mittaava kysy- mys on ollut sama jo vuosikymmenet, mut- ta voidaanko sen perusteella enää nyky- päivänä vetää suoria johtopäätöksiä kansa- laisten maanpuolustustahdosta? Kysymys juontaa juurensa 50-luvun Ruotsiin, jossa maanpuolustustahtoa alettiin mittaamaan esittämällä kansalaisille kysymystä: ”*Antag att Sverige anfalls. Anser Du då att vi bör gö-*

ra väpnat motstånd även om utgången för oss ter sig oviss?”.

Suomessa maanpuolustustahtoa ruvet- tiin mittaamaan säännöllisesti 60-luvulla. Tosin 60- ja 70-luvulla käytettiin kysymyk- sen alussa tarkennusta: ”*Jos Suomeen hyö- kätään tavanomaisin asein, niin...*”. Tuol- loin erityisesti ydinaseet haluttiin rajata kysymyksenasettelun ulkopuolelle, mutta samalla tehtiin selväksi tarkoitettavan ni- menomaan Suomeen kohdistuvaa aseellista hyökkäystä. Sittemmin kysymys on vakiin- nuttanut alkuperäisen muotonsa.

Entäpä jos maanpuolustustahdossa ei olekaan tapahtunut niin dramaattista muu- tosta kuin tutkimus antaa ymmärtää. Entä- pä jos kysymyksenasettelu ei vain enää toi- mi nykypäivänä ja hyökkäystä ei enää ym- märretä samoin kuin 50-luvun Ruotsissa – aseellisenä maahantunkeutumisena? Voi- siko olla todennäköisempää, että Suomeen tehdään kyberhyökkäys? Pitäisikö suoma-

laisten tarttua silloinkin aseisiin, katkoa va- lokuidut ja ampuu älylaitteet? Nuoriso tul- kitsee kysymystä omista lähtökohdistaan ja vastaukset ovat sen mukaisia.

Mediasta olemme saaneet seurata ra- portointeja kyberhyökkäyksistä harva se päivä ja ihmisten kybertietoisuus on viime vuodet lisääntynyt huimasti. On siis var- sin loogista, että yhä useampi mieltää Suo- meen kohdistuvan hyökkäyksen olevan to- dennäköisesti jotain muuta kuin aseellista voimankäyttöä. Näin ollen loogisena jatku- mona voidaan esittää pohdinta, onko jär- kevää puolustautua kaikissa hyökkäystilan- teissa aseellisesti, jos hyökkäyskään ei ole aseellinen. Maanpuolustustahtoa mittaava klassikkokysymys on auttamatta vanhakan- tainen, eikä sitä tulisi käyttää nykypäivänä enää maanpuolustustahdon mittarina.

EEMELI LAPPALAINEN

V2 -ohjus (saks. Vergeltungswaffe 2, ”Kostoase 2”) jonka taustalla tehty kehitys- ja tutkimustyö huipentui 60-luvulla Apollo lentoihin raketti-insinööri Wernher von Braunin ja saksalaisten tiedemiesten avulla.

Militär Historisches Museum

Dresdenin pohjoispuolella 1877 valmistuneessa kasarmirakennuksessa sijaitsee nykyisin Saksan historian sotamuseo. Massiivisessa rakennuksessa on sen historian aikana järjestetty useita eri kokoisia sotahistoriallisia näyttelyitä ja Saksin asemuseona rakennus toimi 20-luvulla. 1945 liittoutuneet kielsivät sotamuseot miehitetystä Saksassa ja Dresdenin museon esineet sosialisointiin silloiseen Neuvostoliittoon. DDR:n aikana rakennuksessa toimi sotamuseo joka esitti sosialistisen leirin urotekoja. Saksojen yhdistymisen jälkeen museo peruskorjattiin ja

Ajatonta sosialistista designiä edustava DDR -koritettu paraatimobiili josta oli kätevä tervehtiä uutteria kadunvarrella hurraavia työläisiä.

museoon koottiin esittelyhallit koko Saksan sotahistorian ajalta alkaen keskiajalta nykypäivään. Uudistettu museo avattiin 2011.

Sisätilat ovat isot ja valoisat ja nähtävää neljässä kerroksessa riittää paljon vaikka tyyli on nykysuuntauksen mukaan minimalistinen. Siten aikaa museon läpikäyntiin on syytä varata useampia tunteja.

Eräs lähihistorian osasto kiinnitti allekirjoittaneen huomion. Pienessä vitriinissä siististi käärittyinä varastopusseihin olivat kaikki entisen DDR armeijan yksikköliput. Niitä ei ollut hävitetty valtion kadotessa historian hämärään, kuten joissain lähteissä on väitetty. Kaikki kerrokset kierrettyään täytyikin istua tovi museon kahviossa ja sulatella näkemäänsä.

ERKKI METSÄLÄ

*Lisätietoja:
militaerhistorisches-museum.
bundeswehr.de*

Negeri yhdenmiehen torpedo, josta odotettiin sodan lopun kostoasetta, mutta menestys jäi saavuttamatta. Isommassa torpedossa ohjaaja happilaitteissaan yritti lähestyä tuhottavaa alusta ja riittävän lähelle päästyään laukaista alemman räjäh-teellä lastatun osan. Taktiikka ei toiminut koska pinnan päällä näkyvä kupu yleensä havaittiin ja osa ohjaajista menetti tajuntansa hapenpuutteen takia ennen tais-telukosketusta. Tappiot olivat miltei 100 prosenttia ja Suuramiraali Dönitz kes-keytti tämän vähemmän nerokkaan aseenn käyttöön.

Ensinmäisen maailmansodan ratsumies varusteineen. Huomaa hevoselle suunniteltu kaasunaamari.

KILPAILUJA

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry

VUODEN 2019 KILPAILUKALENTERI

Kilpailu	Paikka	Aika	Järjestäjät	Yhteyshenkilö
Pistooliampumahiihto	Nakkila	to 28.2. (iltakilpailu)	Nakkilan Reserviläiset	Jukka Levola 050 540 7286
Ilma-aseiden mestaruuskilpailu	Pori	ke 13.3. (klo 18,00)	Porin Reservin aliupseerit	Raimo Suominen 050 523 5610
Ampumamestaruuskilpailu Pienoiskivääri 50 m	Rauma	ke 13.6. (iltakilpailu)	Rauman Reserviläiset	Mona Norberg 0400 941 959
Perinnepistoolikilpailu 25 m koulu ja 25 kuvio	Pori	to 16.5. (iltakilpailu)	Porin Reservin aliupseerit	Raimo Suominen 050 523 5610
Ampumamestaruuskilpailu Pienois- ja isopistooli, pika-ammunta	Pori	la 18.5.	Porin Reservin aliupseerit	Raimo Suominen 050 523 5610
Sammon Pytty	Punkalaidun	la 8.6.	Punkalaitumen Reserviläiset	Jari Nieminen 0400 531 670
Sovellettu Reserviläisammunta SRA	Niinisalo	avoin	Kankaanpään Reserviläiset Kankaanpään Reserviupseerit	Janne Ojala 040 515 7007
Maastokilpailu Paikantaminen, ammunta ja suunnistus	Pori	ke 14.8. (iltakilpailu)	Noormarkun- Ahlaisten reserviläiset	Juhani Koskiranta 0500 110 220
Perinneasekilpailu 300 m kivääri,	Harjavalta	la 3.8.	Nakkilan Reserviläiset Harjavallan Reserviläiset	Mikko Kähkönen 040 562 3721
Pistooliampumasuunnistus	Pori	to 22.8. (iltakilpailu)	Noormarkun seudun Reserviupseerit	Arto Ahokas 040 547 5145
Jokamieskisa Maastossa rastitehtävät 10-12 kpl, sis. ampumarastin	Harjavalta	avoin (iltakilpailu)	Harjavallan Reserviläiset	

Ilma-aseet ja ampumamestaruus sarjajako: D, H, H50, H60, H70, H75, Ilma-asekisassa myös nuorten sarja H/D20
Perinnepistooli sarjajako: H/D ja H50 — Yhdistelmäkilpailujen sarjajako : H/D, 40, 50, 60, 70, naisille vastaavat sarjat
SRA kilpailu: 25 euroa/kilpailija - muut 12 euroa/kilpailija - nuorten sarja 5 euroa/kilpailija - joukkuemaksu 15 euroa/joukkue
- Kilpailijalla oltava vakuutusturva tai ampumalisenssi (SAL tai RES)

Porin Res.Aliupseerit.
ja Porin Reserviupseerikerho
järjestävät yhteistyössä Satakunnan Ampujien kanssa

Satakunnan reserviläispiirien
ilma-aseiden aluemestaruuskilpailut
ke 13.3. klo 18.00

ilmapistooli ja ilmakivääri
sarjat: H, H20, H50, H60, H70, H75, D20, D, D50,
Kilpailupaikka:
SA:n ilma-aserata (vanhan linja-autoaseman alakerta)
Itsenäisyydenkatu 44, PORI
Eräluettelot www.satakunnanampujat.sporttisaitti.com
Ilmoittautuminen
Ilmoittautumiset 7.3.2019 mennessä
raimo.suominen@dnainternet.net
Tiedustelut
p. 050 523 5610
Ilmoittautumisessa oltava: ampujan nimi, yhdistys, sarja ja laji
Osallistumismaksut
12.- laji; joukkuemaksu 15,- käteisellä kilpailupaikalla.
(tai seuroittain laskulla.)
Vakuutus
Kilpailijoilla tulee olla ampumatoiminnan kattava vakuutusturva. (RES tai SAL)

2019 muut ampumakilpailut
Katinkurun Ampumakeskuksessa Porissa

Satakunnan reserviläispiirien
Perinnepistoolin aluemestaruuskilpailut
to 16.5.2018 klo 18:00

erillisinä kilpailulajeina; ase: avoin perinnepistoolimalli
Perinnepistooli 25 m tarkkuusosio /
"koulu", 5 koels + 30 ls (6 x 5 ls sarjaa) kouluammuntana
Perinnepistooli 25 m pikaosio /
"kuvio" ("kaksintaistelu"), 15 ls heittolaukauksina (= 3 x 5:n ls heittolaukaussarjaa) + 15 ls pikasarjoina (= 3 pikalaukaussarjaa (= 3 x 5 ls pikasarjaa). 5 koels. (RES tai SAL vakuutus)

Satakunnan reserviläispiirien
Pistoolilajien aluemestaruuskilpailut
la 18.5.2018 alk. klo 10:00

Kilpailulajit:
1) **pienoispistooli** 30 +30 ls
2) pistooli **pika-ammunta** 20+20+20 ls 3) **isopistooli** 30+30 ls
Sarjat H, H50, H60, H70, D ja D50 Joukkueet H, D, H50
kolme ensimmäistä /sarja /laji palkitaan piirin mitaleilla
Ilmoittautumiset: 12.5. mennessä raimo.suominen@dnainternet.net/
050 523 5610 ja tiedustelut
Ilmoittautumisessa oltava: ampujan nimi, yhdistys, sarja ja laji
Osallistumismaksut: 12.- / laji, joukkuemaksu 15,-, maksetaan käteisellä kilpailupaikalla.
Vakuutus: Kilpailijoilla tulee olla ampumatoiminnan kattava vakuutusturva. (RES tai SAL)

Tervetuloa kilpailemaan Poriin

RESUL kilpailukalenteri 2019

Ampumahiihto	Imatra	9.–10.2.	Reserviläisten frisbeegolf	Toijala	1.6.
Pistooliampumahiihto	Keuruu	23.2.	Reserviläisammunnat	Hollola	6.7.
Talvijotos "Okrajotos"	Huovinrinne	9.–10.3.	Reserviläisgolf	Hämeenlinna	20.7.
Ilma-aseet	Ylihärä	9.–10.3.	SRA:n SM-kilpailut	Syndalen	20.–21.7.
Reserviläispilkki	Vesanto	6.4.	Häyhä TA-kilpailut	Sotinpuro	16.–18.8.
Ampumasuunnistus	Loimaa	27.4.	Res. ampumamest.kisat	Hollola	23.–25.8.
Falling Plates	Mikkeli	11.5.	Kivääri 300 m	Hollola	24.8.
Perinneaseet	Keuruu	18.–19.5.	Syysjotos "Päämajajotos"	Mikkeli	27.–29.9.
Pistooliampumajuoksu	Tuusula	toukokuu	Maastokilpailu	Kangasniemi	19.10.

YLENNYKSET

Esa Rannisto

Everstiluutnantti Lindeman painotti, että koko puolustuksemme perustuu koulutettuun reserviin ja sen reserviläisjohtajiin.

Ylentämistilaisuus Kauttuan Klubilla

Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti **Joni Lindeman** oli kutsunut reserviläisten ylentämistilaisuuteen ylenettäviä ja palkittavia. Kutsu käsitti myös seuralaisen. Puitteet olivat kohdallaan. Juhlavalaistu Kauttuan Klubi on uljas näky. Ala-aulassa varusmiehet ottivat vieraat vastaan toivottaen tervetulleiksi ja samalla hoitivat narikkaa. Varusmiehet vastasivat osaltaan järjestyksestä. Siirryttyämme yläsaliin, eli juhlatiloihin avecit ja palkittavat ohjattiin eri tilaan. Ylennettävät perehdytettiin tilaisuuden toisaalla. Tärkeimpien kutsuvieraitten, lotan ja sotaveteraanien saavuttua paikalle ylentämistilaisuus ilmoitettiin everstiluutnantti Lindemanille. Aluetoimiston päällikön puheesta tuli ilmi kiitollisuus, niin sotiemme veteraaneja, lottia kuin perinnetyötä tekeviä kohtaan. Everstiluutnantti Lindeman painotti myös sitä, että koulutettuun reserviin

ja sen reserviläisjohtajiin perustuu koko puolustuksemme. Puhetta olisi saanut olla kuuntelemassa myös ne tahot, joiden tehtävänä tuntuu olevan vain vaikeuttaa vapaaehtoisen maanpuolustustyön toteutusta ja reserviläisten omatoimista harjoittelua.

Itse ylennystilaisuudessa mainitaan nimi, kotipaikkakunta ja sotilasarvo johon on ylennetty. Päällikkö kävi vielä onnittelemassa jokaisen ylennetyn erikseen. Nostettiin maljat ja Klubin isäntä esitteli illan Cocktail -tyyppisen menun. Maittava kokonaisuus oli koottu sesongin riista- ja kalatarjonnasta. Luonnon muita antimia, kuten sieniiä ja marjoja ei oltu unohdettu, vaan sopivasti oli yhdistelemällä saatu tarjolle moderni ja maittava kokonaisuus.

Onnea kaikille ylennetyille ja huomionosoituksen saaneille.

ESA RANNISTO

Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat henkilöt reservissä 6.12.2018

Sotilasarvoon **YLIVÄÄPELI**

Heilä Janne Eurajoki,
Jokinen Timo Ulvila,
Koivisto Sami Pori,
Laitila Jouni Pori,
Marttila Olli Pori,
Niinikoski Juha Pori

Sotilasarvoon **YLIPURSIMIES**

Koivunen Veli-Matti, Ulvila

Sotilasarvoon **VÄÄPELI**

Parjanen Keijo Rauma,
Reunanen Lauri Pori,
Sopenkivi Juha-Pekka Pori,

Sotilasarvoon **YLIKERSANTTI**

Heikola Otso Kokemäki,
Lainio Jouni Rauma,
Leino Tero Rauma,
Salo Markku Jämijärvi,
Terho Jussi Pori,
Westman Iris Rauma,

Sotilasarvoon **KERSANTTI**

Ahvenainen Antti Pori, Ala-Luopa Ilkka Pori,
Hangasjärvi Joonas Rauma, Harju Aleks Pori,
Hietaoja Jukka Kankaanpää, Isotalo Mikael Huittinen,
Kaarlejärvi Esa Pori, Nurminen Meri Pori,
Näränen Juuso Pori, Peltomaa Pasi Pori,
Perttula Mika Pori, Sankari Arttu Ulvila,
Tuomisalo Mikael Pori, Varjus Timo Pori,
Virtanen Julia Rauma, Väisänen Nina Pori,
Danielsson Kristian Pori, Kallio Jussi Harjavalta,
Kalliovaara Esa Pori, Kivelä Henri Rauma,
Laaksonen Harri Rauma, Lahti Aleks Pori,
Myllyoja Henni Harjavalta, Niemi Pekka Pori,
Tuomola Mika Eurajoki

Sotilasarvoon **ALIKERSANTTI**

Lahti Juha Kankaanpää, Ruoho Juuso Rauma,

Tasavallan presidentti on ylentänyt Itsenäisyyspäivänä 6.12.2018 seuraavat reservin upseerit.

Sotilasarvoon **MAJURI**

Nordman Kai Rauma,
Sarmet Ravo Rauma.

Sotilasarvoon **KAPTEENI**

Kuusikoski Martti Huittinen,
Partanen Vesa Huittinen,
Suominen Markus Rauma.

Sotilasarvoon **YLILUUTNANTTI**

Haapaniemi Tommi Pori,
Lahti Lassi Eurajoki,
Ranta Petri Ulvila,
Santavirta Jaakko Eurajoki.

Sotilasarvoon **LUUTNANTTI**

Jokinen Jouko Huittinen,
Katavisto Vesa Rauma,
Ketonen Samu Harjavalta,
Kolha Mikko Rauma,
Mäensivu Sami Pori,
Nevanranta Lari Pori,
Pöyri Ville Huittinen,
Saarela Niko Pori,
Soronen Tuomas Rauma,
Suhonen Ville Harjavalta,
Uusitalo Mikko Pori,
Leskelä Sampo Ulvila.

Sotilasarvoon **KORPRAALI**

Hannula Pekka Rauma, Häkkinen Anna Ulvila,
Lähdeniemi Tomi Pori, Mäntynen Aki Pori,
Porola Henna Pori, Rosenberg Pasi Kankaanpää,
Ruuni Niko Eura, Setälä Jarkko Pori,
Uusi-Kerttula Ville Rauma, Viljanen Petri Pori,
Sotilasarvoon **YLIJÄÄKÄRI**
Korteniemi Jaakko Rauma,
Sotilasarvoon **YLIMATRUUSI**
Jarkia Jonatan Pori,

Taina Mäkitalo

Kauttuan klubilla ylennystilaisuudessa huomioitiin myös Reserviläisliiton myöntämät kunnianosoitukset. Satakunnan reserviläispiirin toiminnanjohtaja Taina Mäkitalo jakoi ansiomitalit. Paikalla olivat ansiomitalin saajista mm. Jonna Mäkivaara, Teijo Reunanen ja Esa Rannisto.

Reserviläisliiton ansioristit ja -mitalit 6.12.

Ansioristi

Lappalainen Matti, kapteeni, Kangasala

Kultainen ansiomitali

Niemi Kauko, ylikersantti, Punkalaidun

Nieminen Jari, vääpeli, Punkalaidun

Hopeinen ansiomitali

Järvenpää Mikko, kersantti, Pori

Keto Esko, ylikersantti, Punkalaidun

Mäkivaara Jonna, kersantti, Pori

Nikkanen Tomi, alikersantti, Eurajoki

Rannisto Esa, korpraali, Nakkila

Pronssinen ansiomitali

Heinonen Heidi, ylikersantti, Mikkeli

Leino Tero, kersantti, Rauma

Reunanen Teijo, vääpeli, Pori

Uutto Sami, alikersantti, Punkalaidun

Venesmäki Johanna, opiskelija, Lavia

Satakunnan Reserviupseeripiiri ja Satakunnan Reserviläispiiri sekä Karhu -lehden toimijat kiittävät yhdistysten jäseniä ja yhteistyökumppaneita vuodesta 2018.

Kesäyön marssi 2019 Yyterissä 25.5.

matkat: 7 km, 16 km,
24 km, 42 km, 60 km.

Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2019

PORIN
PUUTUOTE OY
Alikyläntie 74, 28220 PORI

Laadukkaat
puutuotteet
massiivipuusta

► Puuportaatt ► Kaapit

0400 597 529 Fax 02 639 4236

www.porinpuutuote.fi

posti@porinpuutuote.fi

Vampulan Tili ja Isännöinti Oy

ÖLJYSÄILIÖHUOLTO VELI-MATTI OJALA

Suoritan puhdistuksia, tarkastuksia,
korjauksia ja suojauksia

edullisesti, ilman matkakuluja

040 543 3450

Juhani Lukka

Viime vuonna marssireitit sivusivat Porin jokirannan maisemia.

Kesäyönä 2019 marssitaan upeassa Yyterissä

Ensi vuonna Kesäyön marssi järjestetään Yyterissä la 25.5. Matkoina tarjolla on 7, 16, 24, 42 sekä 60 km.

Marssi on tarkoitettu kaikille luontoliikunnasta kiinnostuneille - Lähde mukaan itsekse tai vaikka työ-, harraste- tai reseviläisporukalla.

Marssikeskuksena toimii Yyterin kylpylähoitelli. Ilmoittautuminen tapahtumaan aukeaa MPK:n koulutuskalenterissa ensi vuoden alussa. Seuraa marssin ajakohtaisia asioita Facebookissa: facebook.com/kesayonmarssi.pori

Kumppaniksi marssille? Marssireitti yksinöidellä organisaationne nimiin? Tapahtumasta tyky-tempaus työpaikallenne? Ota yhteys marssinjohtajaan: wahlman.jani@gmail.com

PANELIAN TERÄSTYÖ OY

Lyytikäncatu 18, 29200 Harjavalta
p. 02 674 3320, fax 02 674 3321

Teollisuuden teräsrakenteet
sekä laiteasennukset

TILIPALVELU KOSKINEN & HEINONEN KY

Uusikoivistontie 42 C, 28130 PORI

puh. 635 9886, 635 9885

Puolustusvoimat

KARHU-LIITE

6.12. Rauman kaupungin itsenäisyyspäivän juhla Rauma-salissa. Juhlapuheesta vastasi reservin majuri Ravo Sarmet.

Hyvä juhlayleisö, naiset ja miehet.

Parhaimmat kiitokset Rauman kaupungille kutsusta tulla puhumaan tänne, kaupunkimme itsenäisyyspäivän juhlaan.

Kun teistä kuulijoista ei juuri kukaan tiedä kuka minä olen ja mistä minä tulen on minun syytä kertoa lyhyesti itsestäni. Nimeni on Ravo Sarmet ja olen sanan varsinaisessa merkityksessä maahan muuttaja vuosimallia 1983. Olen syntynyt vuonna 1970 sen aikaisessa Neuvostoliitossa, kaupungissa nimeltä Tallinna. Muuttaessani Suomeen ja tänne Raumalle äitini mukana olin siis 13 vuotias poika joka jatkoi keskeneräistä peruskouluaan seitsemännellä luokalla. Minun kohdallani oli suureksi eduksi seikka, että olin katsonut Tallinnassa suomen television lähetyksiä. Niistä oli kielitaito tarttunut varsin, ainoastaan puhuminen oli varsinaisesti uusi osa-alue. Luokkatoverit toki aluksi naljailivat kumivenepakolaisesta, mutta ei se minua juurikaan häirinnyt, koska tiesin ettei se ole totta. Koulumenestyksen myötä naljailu sitten loppui ensimmäisen vuoden aikana.

Varusmiespalvelukseni suoritin varsin myöhään eli vasta 23 –vuotiaana siis ammattiopintojen lopettamisen jälkeen. Asiaan toki vaikutti osaltaan myös kansalaisuuskyseminen. Kansalaisuuden sain Mauno Koiviston myöntämänä vuonna 1992. Varusmiespalveluksen aikana minulle kirkastuivat Suomen maanpuolustukselliset ratkaisut ja millaiset mahdollisuudet minulla on olla osana tätä suurta kokonaisuutta. Omakohtaisesti kun olen kokenut millais-

ta on asua maassa jossa vieras kulttuuri tekee päätökset jokapäiväisestä elämästäsi. Sitä kokemusta en toivo kenellekään. Reserviin siirryin vuoden 1994 tammikuussa vänrikkinä. Reservin upseerin ura on siis kohdallani kestänyt nyt 25 vuotta ja maanpuolustuksesta on tullut myös rakas harrastus. Tämä harrastus on antanut tavattoman paljon sekä avannut ovia ja paikkoja jotka muutoin olisivat jääneet edessäni suljetuiksi. Tänäpäin voin sanoa olevani reserviläisurani huipulla ja minun voidaan sanoa olevan elävä esimerkki suomalaisen demokratian toimivuudesta käytännössä. Maahanmuuttajana olen saanut muiden kansalaisten tavoin tasavertaiset elämisen edellytykset.

Verenperinnöstäni johtuen en voi mitenkään ohittaa tänä vuonna 100 vuotta täyttäneitä Viroa ja siellä sen kunniaksi järjestettyjä juhlallisuuksia.

Viro ja virolaisetkaan eivät ole historian aikana päässeet helpolla. Pientä kansakuntaa (reilu miljoona) on aina jokin isompi mahti ollut vapauttamassa oman käsityksensä mukaan. Ensiksi 1200 –luvulta lähtien Saksalaiset ritarikunnat ja sitten Ruotsalaiset 1600 luvulla sekä lopulta Venäläiset 200 vuotta. Siinä syy miksi Viron kulttuuriperintö on niin monivivahteinen. Vaikutteita on tullut monesta muusta kulttuurista vuosituhansien aikana. Virossa on luetteloituja kansanlauluja n. 133 000 johon ei monikaan muu kansakunta yllä.

Viron tai siis Eestin tasavallan itsenäisyyspäivähän on virallisesti 24. helmikuuta vaikka Viron maapäivien pelastuskomitea antoi itsenäisyysjulistuksen Pärnussa jo 23.

helmikuuta. Viron presidentin Kerstin Kaljulaidin itsenäisyyspäivän puheesta on mielestäni syytä nostaa esille muutama kohta:

”Onnellisia ovat ne sukupolvet jotka saavat tukea omalta itsenäiseltä valtioltaan. Myöskään aikaisemmat sukupolvet eivät ole jääneet osattomiksi, Viro –yhteisöt ympäri maailman ovat tehneet intensiivistä yhteistyötä kaikkina aikoina. Joko yhteistuumin vallankäyttäjien kanssa tai ilman heitä, Virossa tai ulkomailla. Seuraavan sukupolven on ollut määrä saada aina parempi Viro, vaikka juuri sillä hetkellä ei ole ollut eväitä parempaan”.

”Lisäksi on vielä luonteemme ominaispiirre – virolainen selviytyy joko yhteistyössä vallanpitäjien kanssa tai kiusaksi ilman heitä, riippuen johtajien valinnasta. Saumaton yhteiskunta syntyy johtajien viisaudesta”.

Viro valtiona ei ole suinkaan unohtanut vapautensa puolesta taistelleita Pohjanpoikia. Vuonna 2015 Viron puolustusministeriö toteutti projektin jonka tarkoituksena oli hankkia kuva jokaisen Viron Vapaudenristin ritarin hautapaikasta. Satakunnassa säilyneitä viimeisiä leposijoja on 17 joista Raumallakin 3. Minullakin oli silloin kunnia saada olla mukana ja toimittaa kuvia projektin käyttöön.

Jokainen teistä kuulijoista on varmasti tietoinen myös Suomen-pojista ketkä taistelivat suomalaisten rinnalla jatkosodassa. He valitsivat poluksensa ns. ”kolman-

jatkuu

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa,
Länsi-Suomen Osuuspankki.

Ravo Sarmet.

nen tien” kun eivät olleet halukkaita tais-telemaan saksasalaisten tai venäläisten rinnalla pakotettuina. Heitä, veteraaneja on

koko Virossa jäljellä enää 29 ja ulkomailla 41. Vuosien saatossa minulla on ollut useinta tilaisuuksia keskustella heidän kanssaan.

Hämmästykseni he kaikki ovat kertooneet, että jos saisivat valita uudestaan niin tekisivät saman valinnan. Siinä mielestäni kohoaa uskollisuus ja isänmaanrakkaus korkeimpaan mahdolliseen arvoon.

Veljeskansojen historia monine vaiheineen on yllättävän samankaltainen ja Suomi on osoittanut taipaleensa aikana monesti mahdottoman mahdolliseksi. Venäjän keisarikunnan alaisena autonomisena suuriruhtinaskuntana Suomen onnistui saada oma valuutta Suomen markka, pankki ja posti. Suomi selvisi ja loi pohjan itsenäisyydelle jo tuolloin. Niinpä eduskunta saattoi julistaa Suomen itsenäiseksi valtioksi, kuten hyvin tiedämme.

Vuoden 1918 sodasta ei ole mielestäni tarpeen sanoa enää mitään. Syyksuussa tohtori Teemu Keskisarja totesi tyhjentävästi tässä samaisessa salissa, että kumpikin osapuoli yksinkertaisesti janosi sotaa. Rauhanomainen ratkaisu ei olisi millään järkevillä ehdoilla ollut silloin mahdollista. Sääli, mutta onneksi Suomella oli jääkärit.

Talvisodan syttymisestä tuli viime viikolla kuluneeksi 79 vuotta. Suomalaisten sitkeys ja yksituumaisuus puolustaa maatamme johti siihen, että Suomen yli ei vain marssittu. Valitettavasti kansakunnan koetelemukset eivät päättyneet siihen vaan vielä oli käytävä Jatkosota ja Lapinsota tunnetuin seurauksin. Itsenäisyys säilyi, mutta hinta oli käsittämättömän raskas. Evakot asutettiin ja sotakorvaukset maksettiin. Myös lottatoiminta ja naisten rooli yleensä kotirintamalla oli erittäin merkittävä. Kan-
sa oli yksiselitteisesti yksimielinen.

Muutos 1940-luvun sotavuosista tähän päivään on huikea. Veteraanisukupolvet ansaitsevat siitä edelleen nöyrän kiitoksemme.

Suomen perustuslakiin on kirjattu: ”jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaanpuolustukseen tai avustamaan sitä sen mukaan kuin laissa säädetään”. Asevelvollisuuslain mukaan: ”jokainen miespuolinen Suomen kansalainen on asevelvollinen sen vuoden alusta, jona hän täyttää 18 vuotta sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta, jollei toisin säädetä”. Kansallisesti arvostettu ja kansainvälisesti kadehdittu yleinen asevelvollisuus sekä naisten vapaaehtoinen asevelvollisuus yhdistää ja vahvistaa yhteiskuntaa. Mutta senkin pitää elää ajassa. Tänä vuonna 100 vuotta täyttänyt puolustusvoimiemme velvollisuus on puolestaan ylläpitää laadukasta koulutusjärjestelmää ja valmiutta toimia poikkeusoloissa. Senpä vuoksi kolutusta ollaan kehittämässä kovalla kädellä. Satakunnassa Porin prikaatilla on siinä suurin rooli. Koulutus 2020 –ohjelman mukaan on prikaatissa osittain menty jo kuluvana vuonna ja lopullinen toteutus tapahtuu ensi vuonna. Uuden ohjelman peruskomponentteja ovat taistelijan mieli ja keho –ohjelmat joiden avulla kytetään systemaattisesti harjaannuttamaan yksilön henkistä ja fyysistä toimintakykyä. Ohjelman puitteissa on käytössä virtuaalinen koulutusympäristö jonka yhtenä kivijalkana on simulaattoriavusteinen taistelukoulutus. Esimerkiksi ampumaradalle ei mennä ennen kuin perusasiat on opittu simulaattorin avulla. Koulutukseen saadaan näin selvästi lisää mielekkyyttä ja tehoa.

Itsenäisyys ei ole koskaan ollut minul-

le itsestäänselvyys vaan käsitykseni mukaan sen eteen on tehtävä jatkuvasti työtä. Yksi tämän työn yksinkertaisempia muotoja on vapaaehtoinen maanpuolustus. Raumalla-kin tehdään maanpuolustustyötä usean eri yhdistyksen voimin. Yhteisenä päämääränä on maanpuolustustahdon ja tiedon levittäminen. Herjaavista lehtikirjoituksista huolimatta jokainen yhdistys toimii sääntöjensä mukaan. Yhteistyötä tehdään niin paljon kuin pystytään. Vapaan maan kansalaiset ovat vapaita liittymään mukaan toimintaan. Valitettavasti yhdistystoiminta kokonaisuutena on vaikeuksissa koko Suomessa. Uusia ja nuorempia jäseniä kaivataan mukaan, mutta tulijoita ei ole. Vallitseva tilanne johtaa toiminnan näivettymiseen.

Monessa yhteydessä on sanottu, että vain muutos on pysyvää. Myös vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevät ovat saaneet viimeisten vuosikymmenien aikana kokea tuon lyhyen, mutta paljon puhuvan lauseen todellisuuden karvaasti. Raumalakin on vuosien saatossa menetetty mm. oma linnake ja telakka. Porin prikaatin ansiosta on maakuntamme kuitenkin onneksi säilynyt voittajana, toisin kuin moni muu maakunta Suomessa. Telakkatoiminnan elpyminen on hyvä osoitus tästä noususta sekä todella merkittävä tekijä myös maanpuolustustahdon kohottajana. Nythän meillä on taas välillisesti mahdollisuus olla mukana tekemässä työtä itsenäisyytemme hyväksi.

Meille onkin jätetty veteraanisukupolven toimesta velvoittava perinne vaalittavaksemme ja tänä päivänä erityisesti vastuuta kantavien tulee huolehtia siitä, että tätä perin-

töä ei hukata. Rauman vanhalla hautausmaalla on tämän osalta vielä tekemätöntä työtä. Puolestaan jokaisen Suomalaisen naisen ja miehen osalta perinnön vaalimista on myös osallistuminen itsenäisyyspäivänä kulkueeseen sekä vuoden aikana muihin sankarihautausmaan tilaisuuksiin.

Tänään on itsenäisyyspäivä tai niin me ainakin haluamme ajatella, vaikka oikeastaan Suomen itsenäisyydellä ei ole syntymäpäivää. Itsenäisyys kun ei ole perimmiltään virallisia päätöksiä, joihin voi kirjata tarkan päivämäärän. Se ei ole myöskään sinivalkoisia lauluja ja lippuja, jotka kaivetaan komeron perältä joulukuun kuudentena ja kiikutetaan seitsemäntenä taas takaisin.

Itsenäisyys on tekoja sekä oikeuksia jotka tuovat mukanaan myös velvollisuuksia. Suomen kansalaisuus tuo siis mukanaan velvollisuuksia kotimaataan kohtaan ja velvollisuutensa täyttämällä voi ansaita myös oikeuksia. Tämä on tosiasia joka varsin monelta meistä tahtoo unohtua tämän hyvinvoinnin keskellä. Kansalaisten laiminlyödessä velvollisuutensa käyvät vähitellen kaikki itsenäisyyden symbolit tarpeettomiksi. Itsenäisyyden suuri kysymys tänään ja huomenna on, muodostammeko me yhdessä sen lipussa ja vaakunassa kuvatun leijonan. Vain yhdessä ja yksimielisinä olemme voima joka tunnustetaan myös rajojemme ulkopuolella.

Historian antamalla valtakirjalla meillä on tänään kiistämätön oikeus sekä velvollisuus nostaa siniristilippumme salkoihin.

Eläköön Suomi!

Rauman Mieslaulajien perinteisessä Isänmaallisessa illassa 5.12. oli juhlapuhujana Valtiovarainministerin talouspoliittinen erityisavustaja, kaupunginvaltuutettu Matias Marttinen.

Arvoisat naiset ja herrat, hyvä yleisö,

Edessämme on juhlapäivistä suurin. Huomenna tulee kuluneeksi 101 vuotta siitä, kun Suomen eduskunta hyväksyi itsenäisyysjulistuksen. Itsenäisyssenaatin antamassa julistuksessa kuvattiin itsenäisyyttä seuraavasti:

”Suomen kansa tuntee syvästi, ettei se voi täyttää kansallista ja yleisinhimillistä tehtäväänsä muuten kuin täysin vapaana. Vuosituhannen vapaudenkaipuumme on nyt toteutettava; Suomen kansan on astuttava muiden maailman kansojen rinnalle itsenäisenä kansakuntana.”

Kun kirjoitin puhettani tätä iltaa varten, palasin oman perheeni historiassa vuoteen 1917 tänne Satakuntaan Merikarvialle. Paria vuotta aikaisemmin, vuonna 1915 isoäitini isä Paavo Haanpää oli lähtenyt Merikarvialta pohjoiseen ja Norjan kautta jääkärikoulutukseen Saksaan. Takaisin Suomeen hän saapui jääkärien pääjoukon mukana 25. helmikuuta 1918 Vaasaan. Sodan alkaessa isopappani oli vasta 24-vuotias. Kansamme soti syvästi jakautuneena, veli veljeä vastaan. Sodan tuloksena oli maamme itsenäisyys mutta syvät haavat kansan välissä.

Pienen Suomen matka tuosta ajasta tähän päivään on ollut ainutlaatuinen. Silloinen maatalousyhteiskunta oli kaukana kehittyneiden kansakuntien takana, vaikka Raumalla teollisuus oli silloin jo nousumassa. Korkeakoulutus oli harvojen etuoikeus. Terveysthuollossa oli suuria puutteita. Nuori isänmaamme oli Euroopan reunalla kehityksensä alkutaipaleella.

Tämän päivän Suomi on maailman va-

kain valtio. Suomi on maailman kolmanneksi vaurain maa. Suomi on maailman onnellisin maa. Suomi on maailman kolmanneksi tasa-arvoisin maa. Suomi on maailman toiseksi paras maa olla tyttö. Suomessa lapsilla on maailman viidenneksi turvatuin lapsuus.

Tätä listaa voisin jatkaa pidemmällekin. Nämä ovat upeita osoituksia Suomen ja suomalaisten menestymisestä, onnesta ja hyvinvoinnista, jota aikaisemmat ikäpolvet ovat omalla työllään, sisullaan ja uhrauksillaan rakentaneet. Meillä on syytä olla ylpeä isänmaastamme.

Arvoisa yleisö,

Itsenäisyys on suurin arvo, mitä kansa voi yhdessä saavuttaa. Ilman itsenäisyyttä yhteiskunnan muiden tukipilarien, kuten demokratian tai kansalaisyhteiskunnan rakentaminen on mahdotonta. Itsenäisyyden vastakohta on olla jonkun toisen vallan alaisena.

Historiankirjoitus kertoo karua kieltä siitä, mikä Suomen naapurivaltioiden kohdalla oli vieraan vallan puristuksessa. Nuo kauheet Suomi väisti ja torjui. Suomi näytti, miten yhtenäinen kansa kykeni voittamaan vaikeudet, jotka ulkopuolisin silmin tuntuivat ylitsepääsemättömiltä.

Itsenäisyys tarkoitti monelle isoja uhrauksia. Moni menetti henkensä, moni vammautui loppuiäkseen, moni lapsi jäi ilman isää, puoliso miestä. Vielä useammat haavoittuivat. Monen nuoren miehen elämä päättyi taisteluissa, joissa ylivoimainen vihollinen torjuttiin. Talvi-, jatko- ja Lapin sodissa kaatui yli 400 Rauman seudulta ko-

toisin ollutta miestä. Lukumäärä on pysäytävä. Yhteensä suomalaisia menehtyi sodissa lähes 93 000.

Sotiemme veteraanit ovat maksaneet hinnoista kovimman maamme itsenäisyydestä. Jokainen heistä antoi kaikkensa isänmaan puolustamiseksi.

Kotirintamalla naiset kantoivat vastuun kotien ja monien työtehtävien hoitamisesta, lotat taas työskentelivät sotasairaaloissa ja muissa tehtävissä. Historia kertoo meille tuhansia tarinoita siitä, miten suomalaiset miehet ja naiset asettivat isänmaansa edun oman etunsa edelle.

Arvoisa yleisö,

Me suomalaiset olemme perinteisesti olleet hyvin maanpuolustustahtoista kansaa. Historia on opettanut meille, että itsenäisyyden puolustaminen on arvoista suurin.

Maanpuolustustahdon lisäksi meidän on huolehdittava myös maanpuolustuskystämme. Epävakaus lähialueillamme on kasvanut viime vuosina, ja Ukrainan tapahtumat ovat yksi herättävä esimerkki tästä. Kahden tunnin lentomatkan päässä Helsingistä käydään tällä hetkellä sotaa.

Itsenäisyytemme on antanut meille mahdollisuuden tehdä itsenäisiä valintoja, joista monet ovat olleet kaukaa viisaita. Hakeutuminen osaksi Euroopan unionia ja kansainvälisiin päättäviin pöytiin ovat tuoneet meille ystäviä, joista 1900-luvun alun itsenäistynyt Suomi olisi voinut vain haaveilla. Suomi on nyt kiinteästi osa länttä ja Eurooppaa.

Eurooppalainen ja pohjoismainen yhteistyö on nyt arvokkaampaa kuin moniin

vuosiin. Pienen maan on viisasta hakeutua yhä tiiviimpään läntiseen yhteistyöhön muiden kumppaniemme kanssa. Se vahvistaa myös omaa turvallisuuttamme ja antaa meille selkänöjan tehdä itsenäisiä ratkaisuja myös jatkossa. Yhteistyön varaan emme voi silti puolustustamme rakentaa.

Uskottava puolustus tarkoittaa sitä, että olemme valmiita rahoittamaan ja kantamaan vastuun omasta puolustuksestamme. Asevelvollisuusarmeijan ja aktiivisen reserviläistoiminnan tärkeyttä ei voi liiaksi korostaa.

Puolustusvoimien määrärahoja on viime vuosina vahvistettu, ja ensi vuosikymmenellä edessä ovat strategiset puolustushankinnat. Raumalla on tässäkin kokoansa suurempi rooli, sillä hyvin todennäköisesti telakkamme rakentaa merivoimien uudet alukset.

Arvoisa yleisö,

Maanpuolustustahto ei ole ikuisesti pysyvä olotila, vaan sitä on vaalittava. Sen vahvistamiseksi on tehtävä työtä. Minut teki surulliseksi kuulla tuoreesta maanpuolustustiedotuksen tutkimuksesta, jonka mukaan suomalaisten maanpuolustustahto on rapautunut.

Tutkimuksessa kysyttiin, tuleeko suomalaisten puolustautua aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta. Kaksi kolmasosaa suomalaisista vastasi kysymykseen myönteisesti.

Huolestuttavaa on kuitenkin se, että nuorista alle 25-vuotiaista vain joka toinen oli tätä mieltä. Nuorten maanpuolustustahto on kyselyssä romahtanut, ja suomalaisen maanpuolustustahto on alimmillaan 30 vuoteen. Maanpuolustustahtomme on edelleen korkeaa Euroopan maiden vertailussa, mutta muutos suomalaisten asenteissa on

merkittävä. Sitä ei voi ohittaa olankohautuksella.

Asian vakavuudesta kertoo sekin, että eduskunta on tänään käynyt ajankohtaiskeskustelun maanpuolustustahdon laskusta.

Mistä tässä epätoivottavassa kehityssuunnassa on kyse?

Uskon, että taustalla on useampia syitä. Aika kuluu, ja yhä harvemmalla nuorella on mahdollisuutta kuulla sota-ajasta isovanhemmiltaan. Sotiemme veteraaneja on vielä kanssamme noin 12 000, mutta heidän rivinsä ovat harventuneet. Veteraanien keski-ikä on jo 93 vuotta.

Sota-ajan perintöä on yhä vaikeampaa siirtää, kun aikalaiset poistuvat keskuudestamme. Siksi meidän tulisi keskustella siitä, miten veteraaniemme kokemukset ja sota-ajan perintö saadaan siirrettyä sukupolvelta toiselle. Koulun merkitys historian opetuksessa ja perimätiedon siirtämisessä tulee vain korostumaan.

Moni yleisön armeijan käynyt nainen ja mies voi varmasti samaistua siihen, että varusmiespalvelus avaa nuoren ihmisen silmät sille, että maanpuolustusta tarvitaan edelleen 2010-luvunkin maailmassa. Asepalveluksen houkuttelevuuden ja suosion vahvistaminen on osa maanpuolustustahdon vaalimista.

Tarvitsemme myös lisää keskustelua maanpuolustuksen merkityksestä. On arvokasta, että esimerkiksi tasavallan presidenttimme on käyttänyt vahvoja puheenvuoroja maanpuolustustahdosta.

Tasavallan presidenttiä lainatakseni: *”Jokainen suomalainen on maanpuolustaja. Maanpuolustustahto ei ole vain vanhakan-taista retoriikkaa tässä ajassa, joka on käynyt arvaamattomaksi.”*

Maanpuolustustahdon ylläpitäminen ja vahvistaminen on mitä suurimmissa mää-

rin isänmaan asia, ja tähän työhön tarvitaan mukaan jokainen meistä.

Hyvät naiset ja herrat,

Palataan hetkeksi vielä isopappaani Paavo Haanpäähän. Mitä hän olisi mahtanut ajatella Suomesta ja itsenäisyydestä tänä päivänä, Suomen 101-vuotisjuhlien kynnyksellä?

Uskon, että isopappani olisi tänään vattoman ylpeä kotimaastaan. Että Suomi, joka Paavon ollessa nuori mies oli köyhä ja epävakaa paikka, on nyt yksi maailman vakaimmista ja vapaimmista maista.

Että hänen lapsenlapsenlapsensa – minä mukaan lukien –, ja vastaavasti taas omat lapsemme voivat elää ja kasvaa näin hienossa isänmaassa. Hänen sukupolvellaan ei ollut valittavanaan avointa maailmaa, joka on sukupolvelleni täynnä mahdollisuuksia.

Tämä kaikki ympärillämme on tehty aikaisempien sukupolvien työllä ja uhrauksilla.

Olemme maastamme aikanaan puolustaneille menneille sukupolville velkaa sen, että pidämme yllä maanpuolustustahtoa ja -kykyä 2010-luvun Suomessa.

Tänään muistellut tapahtumat isänmaamme alkutaipaleelta muistuttavat meitä siitä, että historiaa ei saa ikinä unohtaa.

Suomen on kuitenkin samalla mentävä eteenpäin. Aikaisemmat suomalaiset sukupolvet ovat jättäneet meille nuoremmille hienon isänmaan, josta voi olla ylpeä ja kiitollinen. Meidän sukupolvemme tehtävä on huolehtia, että jätämme isänmaan parempaan kuntoon lapsillemme, kuin missä se on meille jätetty.

Se on suuri lupaus sodissa isänmaamme puolesta taistelleille ja sukupolvemme velvollisuus.